

भंडार
इन्दौर
२०२०/२०२१

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर (जैन व प्राच्यविद्या शोधसंस्थान एवं ग्रंथालय)

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १३९८

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Website : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
हॉटल हेरीटेज की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

॥ श्रीः ॥

श्रुतबोध-वृत्तरत्नाकरौ ग्रंथौ
(श्रीकालिदास-श्रीभट्टकेदार-विरचितौ)

इमौ सव्याख्ये

श्रीकृष्णदासात्मजखेमराजेन

मुम्बय्यां

स्वकीये 'श्रीवेङ्कटेश्वर' (स्टीम) पंचालये

मुद्रितौ ।

संवत् १९५८, शके १८२३.

सन् १९०२ ई०.

क्रय्यपुस्तकोंकी संक्षिप्त-सूची ।

छन्दोग्रन्थाः ।

नाम.	की. रु. आ.
श्रुतबोधवृत्तरत्नाकर सटीक ...	... ०-५
श्रुतबोध सान्वय भाषाटीका ...	... ०-४
छन्दश्चिह्न ...	... ०-१
प्रस्तारादिरत्नाकर भाषाटीका ...	... ०-२

काव्यग्रन्थाः ।

गीतगोविंद मूल ...	... ०-३
गीतगोविंद राधाविनोदसहित संस्कृतटीका और भाषाटीका ...	... १-०
भामिनीविलास मूल ...	... ०-४
भामिनीविलास महावीरप्रसादकृतभाषाटीका ...	... १-०
माघकाव्य (शिशुपालवध) सटीक संपूर्ण ...	... २-८
" तथा पूर्वार्द्ध ९ सर्ग ...	... १-४
किरातार्जुनीयकाव्य सटीक * ...	... २-०
मर्तृहरिशतकत्रय संस्कृतटीका और भाषाटीका	
हेज कागज ...	... १-०
अमरुशतक (शृंगार और वेदान्तपर दोटीकास०) ...	... ०-१०
भोजप्रबंधमूल ...	... ०-७
भोजप्रबंध भाषाटीका ...	... १-४

जाहिरात.

नाम.	की. रु. आ.
भोजप्रबन्ध भाषा	०-८
रघुवंश मल्लिनाथकृत संजीवनी टीका और टिप्पणी सहित जिल्द बँधा	१-८
” तथा रफ़ कागज	१-४
” सादी जिल्दका	१-०
” बारीकअक्षरका	०-१२
रघुवंश भाषाटीका पदयोजना अन्वय तात्पर्य और सरलार्थसहित	३-८
कुमारसंभव सटीक	१-४
मेघदूत साम्बय मल्लिनाथी टीका और भाषाटीका सहित	०-८
दशकुमारचरित्र सटीक *	१-८
राक्षसकाव्यसंस्कृतटीका और भाषाटीकासहित	०-२
हितोपदेश मूल	०-८
हितोपदेश भाषाटीका	१-४
रामकृष्णविलोमकाव्य	०-४
गंगालहरी अन्वयार्थ भाषाटीका सहित	०-४
कृष्णकर्णामृत	०-५
शृंगारतिलक भाषाटीकासहित	०-४
राधाविनोद भाषाटीका	०-२
रंभाशुकसंवाद संस्कृत मूल व प्रत्येक श्लोकका कवित्तमें टीका व भाषाटीकासहित	०-२

खेमराज श्रीकृष्णदास “श्रीवेङ्कटेश्वर” स्टीम प्रेस-बंबई.

॥ श्रीमद्वेङ्कटेशाय नमः ॥

अथ सटीकः श्रुतबोधः ।

^३छंदसां ^४लक्षणं ^१येन ^२श्रुतमात्रेण ^५बुध्यते ॥

^६तमहं ^७संप्रवक्ष्यामि ^{१०}श्रुतबोधमविस्तरम् ॥ १ ॥

श्रीमत्सारस्वतं धाम नत्वा स्तुत्वा च सहुरुम् ॥ टीका श्रीश्रुत-
बोधस्य छंदसः क्रियते मया ॥ १ ॥ छंदसामिति । अहं तं श्रुतबोधं
नम छंदःशास्त्रं संप्रवक्ष्यामि । कीदृशं तम् अविस्तरं न विद्यते वि-
स्तरो यस्मिन् सोऽविस्तरस्तमविस्तरम् । येन श्रुतमात्रेण प्रस्तारादि
विनैव छंदसामार्यानुष्ठुभादीनां लक्षणं गुरुलघुवर्णमात्रागणादिस्वरूपं
बुध्यते ज्ञायत इत्यन्वयः ॥ १ ॥

^१संयुक्ताद्यं ^२दीर्घं ^३सानुस्वारं ^४विसर्गसंमिश्रम् ॥

^५विज्ञेयमक्षरं ^६गुरु ^७पादांतस्थं ^८विकल्पेन ॥ २ ॥

अथ छंदोलक्षणस्य लघुगुरुज्ञानमंतरेण दुर्विज्ञेयत्वाल्लघुगुरुलक्षण-
माह । संयुक्ताद्यामिति । एतादृशमक्षरं गुरु ज्ञेयं । कीदृशमक्षरम् । संयु-
क्ताद्यं संयुक्तस्य संयोगीभूतस्याद्यमादिभवम् । पुनः कीदृशम् । दीर्घं
द्विमात्रकम् । सानुस्वारमनुस्वारेण सह वर्तमानम् । पुनः विसर्ग-
संमिश्रं विसर्गेण संमिश्रं विसर्गसहितम् । पादांतस्थमक्षरं विकल्पेन
गुरु लघु विज्ञेयम् । पादांते गुरुरपि लघुः स्यात्कुत्रचिल्लघुरपि गुरुः
स्यात् । तथा चोक्तं ग्रंथान्तरे । वां पादांते त्वसौ वक्रो ज्ञेयोऽन्यो
मात्रो लघुः ॥ २ ॥

२

श्रुतबोधः ।

आदिमध्यावसानेषु भजसा यांति गौरवम् ॥

यरता लाघवं यांति मनौ तु गुरुलाघवम् ॥ ३ ॥

श्लोकादौ कस्मिंश्चिद्गणे पतिते शुभं कस्मिंश्चिद्गणे पतिते चाशुभं भवतीत्यष्टगणनां लक्षणमाह । आदिमध्यावसानेष्विति ॥ भजसाः भगणजगणासगणाः आदिमध्यावसाने गौरवं गुरुतां यांति । आदिश्च मध्यं च अवसानं च तानि तेषु । तथाहि । आदिगुरुर्मगणः मध्यगुरुर्मगणः अंत्यगुरुः सगणः । यरताः यगणरगणतगणाः आदिमध्यावसानेषु लाघवं लघुतां यांति । तथाहि । आदिलघुर्यगणः मध्यलघू रगणः अन्त्यलघुस्तगणः । पुनः मनौ मगणनगणौ आदिमध्यावसानेषु गुरुलाघवं गुरुतां लघुतां च यातः । तथा च । सर्वगुरुर्मगणः सर्वलघु-
र्मगणः भवतीति । एतेषां देवताः फलानि च ग्रंथांतरे । मो भूमिः श्रियमातनोति य जलं वृद्धिं र वद्धिर्भूतिं सो वायुः परदेशदूरगमनं त व्योम शून्यं फलम् । जः सूर्यो भयमाददाति विपुलं भेदुर्यशो निर्मलं नो नाकश्च सुखप्रदः फलमिदं प्रादुर्गणानां बुधाः ॥ ३ ॥

यस्याः पादे प्रथमे द्वादश मात्रास्तथा तृतीयेऽ-

पि ॥ अष्टादश द्वितीये चतुर्थके पंचदश

सार्या ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्याः पाद इति । सा आर्या भवति । सा का यस्याः प्रथमे पादे द्वादश मात्राः स्युः तृतीये तथा द्वादश मात्रा भवन्ति । द्वितीयेऽष्टादश मात्रा भवन्ति । चतुर्थके पंचदश मात्रा भवन्ति सा आर्या ॥ ४ ॥ आर्या । चरणेषु क्रमान्मात्राः— १२, १८, १२, १५ ॥ ॥

आर्यापूर्वार्धसमं द्वितीयमपि यत्र भवति हंसगते ॥

छंदोविदस्तदानीं गीतिं ताममृतवाणि भाषन्ते ॥ ५ ॥

आर्यापूर्वार्धसमामिति । हे अमृतवाणि छंदोविदस्तदानीं तां गीतिं

सटीकः ।

३

भाषंते ब्रुवते । हे हंसगते यत्रार्यापूर्वार्धसमं द्वितीयमपि उत्तरार्धमपि भवति । पूर्वार्धस्य प्रथमे द्वादश मात्रा द्वितीयेऽष्टादश तृतीये द्वादश चतुर्थकेऽष्टादश संकलनया षष्टिमात्रा इत्यर्थः । अमृतमिव वाणी वाक् यस्याः सामृतवाणी तस्याः संबुद्धौ । छंदांसि विदंति जानंतीति छंदो-विदः छंदःशास्त्रज्ञा इत्यर्थः । हंसस्य गतिर्गमनमिव गमनं यस्याः सा हंसगता तस्याः संबुद्धौ हंसगते इत्यर्थः ॥ ५ ॥ गीतिः । चरणेषु क्रमान्मात्राः—१२, १८, १२, १८ ॥

आर्योत्तरार्धतुल्यं प्रथमार्धमपि प्रयुक्तं चेत् ॥

कामिनि तामुपगीतिं प्रकाशयंते महाकवयः ॥ ६ ॥

आर्योत्तरार्धतुल्यमिति । हे कामिनि महाकवयस्तामुपगीतिं प्रकाशयंते उपगीतिसंज्ञकां प्रकटीकुर्वते इत्यर्थः । यदि आर्योत्तरार्धतुल्यं प्रथमार्धमपि प्रयुक्तं चेत्प्रयोगीकृतं चेत् भवति । प्रथमे द्वादशमात्रा द्वितीये पंचदश तृतीये द्वादश चतुर्थे पंचदश संकलनया ५४ चतुष्पंचाशन्मात्रा इत्यर्थः । कामो विद्यते यस्याः सा कामिनी तस्याः संबुद्धौ । महांतश्च ते कवयश्चेति कर्मधारयः । तथा चोक्तं ग्रंथांतरे । आर्याद्वितीयकेर्द्धे यद्गदितं लक्षणं तत्स्यात् । यद्युभयोरपि दलयोरुपगीतिं तां मुनिर्ब्रूते ॥ ६ ॥ उपगीतिः । चरणेषु क्रमान्मात्राः १२, १८, १२, १८ ॥

आद्यचतुर्थं पंचमकं चेत् ॥ यत्र गुरुः स्यात्साक्षरपंक्तिः ॥ ७ ॥

अथाक्षरपंक्तिः । आद्यचतुर्थमिति । यत्र यस्यां वृत्तौ आद्यं प्रथमं चतुर्थं पंचमकं गुरु स्यात्साक्षरपंक्तिः ज्ञेया । अक्षरशब्दः पादपूरणार्थः छंदस्तु पंक्तिः प्रतिचरणे इदं लक्षणम् । तथा चोक्तं रत्नाकरे । भोगाविति पंक्तिः ॥ ७ ॥ अक्षरपंक्तिः । चरणाक्षराणि ५ ग० भ, ग, ग ॥

४

श्रुतबोधः ।

अगुरुचतुष्कं भवति गुरु द्वौ ॥ घनकुचयुग्मे
शशिवदनासौ ॥ ८ ॥

अगुर्विति । हे घनकुचयुग्मे यत्राद्यं चतुष्कं वर्णचतुष्टयम् अगुरु
स्याच्चत्वारो वर्णा लघवः सन्ति ततो द्वौ पंचमषष्ठौ गुरु दीर्घौ
भवतस्तदा शशिवदना । चरणचतुष्टये इदं लक्षणम् असाविति संबंधः
घनं कठिनं कुचयुग्मं यस्याः सा घनकुचयुग्मा तस्याः संबुद्धौ ।
तथा चोक्तं रत्नाकरे । शशिवदना न्यौ ॥ ८ ॥ शशिवदना । चर
णाक्ष०६, ग० न, य ॥

तुर्यं पंचमकं चेद्यत्र स्याल्लघु बाले ॥ विद्वाद्भिर्मृ-
गनेत्रे प्रोक्ता सा मदलेखा ॥ ९ ॥

सप्ताक्षरजातौ मदलेखालक्षणमाह । तुर्यामिति । हे मृगनेत्रे
यादि तुर्यं चतुर्थं पंचमकं पंचमं लघु स्यात् हे बाले नवयौवने
विद्वाद्भिः पण्डितैः सा मदलेखा प्रोक्ता । मृगस्य नेत्रे इव नेत्रे यस्याः
सा मृगनेत्रा तस्याः संबुद्धौ । उक्तं रत्नाकरे । मसौ गः स्यान्म-
दलेखा ॥ ९ ॥ मदलेखा । चरणाक्षर ७, ग० म, स, ग ॥

श्लोके षष्ठं गुरु ज्ञेयं सर्वत्र लघु पंचमम् ॥

द्विचतुष्पादयोर्द्विस्वं सप्तमं दीर्घमन्ययोः ॥ १० ॥

अष्टाक्षरजातौ श्लोकलक्षणमाह । श्लोक इति । अन्ययोः प्रथमतृती-
यपादयोः सप्तममक्षरं गुरु द्विमात्रकं भवति । सर्वत्र चतुर्ष्वपि
चरणेषु पंचमं वर्णं लघु स्यात् षष्ठं गुरु स्यात् । द्विचतुष्पादयोः
द्वितीयचतुर्थचरणयोः सप्तमं वर्णं द्विस्वं ज्ञेयम् । ईदृग्विधे श्लोके
पद्येऽनुष्टुबादयो भवन्ति ॥ १० ॥

पंचमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः ॥

षष्ठं गुरु विजानीयादेतत्पद्यस्य लक्षणम् ॥ ११ ॥

सटीकः ।

५

अथ पद्यलक्षणमाह । पंचमामिति । एतत्पद्यस्य लक्षणं विजानी-
यात् । यत्र सर्वत्र चरणेषु पंचमं लघु भवति । द्विचतुर्थयोः द्विती-
यचतुर्थचरणयोः सप्तममक्षरं लघु भवति सर्वत्र चरणेषु षष्ठम् अक्षरं
गुरु भवति ॥ ११ ॥ पद्यं । चरणाक्ष० ८ गणनियमो नात्र ॥

आदिगतं तुर्यगतं पंचमकं चांत्यगतम् ॥

स्याद्गुरु चेत्तत्कथितं माणवकाक्रीडमिदम् ॥ १२ ॥

माणवकाक्रीडलक्षणमाह । आदिगतमिति । तदिदं माणवका-
क्रीडं कथितं । कविभिरित्यध्याहार्यम् । आदिगतं प्रथमं तुर्यगतं
चतुर्थं पंचमकं पंचमम् अंत्यगतम् अंत्यस्थितमष्टमं गुरु स्यात्तदिदं
माणवकाक्रीडं बुधा विदंति । तथाचोक्तं रत्नाकरे । माणवकं भस्त-
लगाः ॥ १२ ॥ माणवकं । चरणाक्ष० ८ ग० भ, तं, ल, ग ॥

द्वितुर्यषष्ठमष्टमं गुरु प्रयोजितं यदा ॥

तदा निवेदयंति तां बुधा नगस्वरूपिणीम् ॥ १३ ॥

अथ नगस्वरूपिणीलक्षणमाह । द्वितुर्येति । बुधाः पंडिताः तदानीं
नगस्वरूपिणीं निवेदयंति । तदा कदा यदा द्वितीयं तुर्यं चतुर्थं षष्ठम्
अष्टमम् अक्षरं गुरु प्रयोजितं गुरुसंज्ञकं भवति एतादृशीं तां नग-
स्वरूपिणीं निवेदयंति । तथाचोक्तं रत्नाकरे । प्रमाणिका जरौ
लगौ ॥ १३ ॥ प्रमाणिका, नगस्वरूपिणीति वा । च० अ० ८,
ग० ज, र, ल, ग ॥

सर्वे वर्णा दीर्घा यस्यां विश्रामः स्याद्वैदेवैः ॥

विद्वद्वैदीणावाणि व्याख्याता सा विद्युन्माला ॥ १४ ॥

अथ विद्युन्मालालक्षणमाह । सर्वे वर्णा इति । हे वीणावाणि
विद्वद्वैदेः पंडितसमूहैः सा विद्युन्माला व्याख्याता । वीणायाः वाणीव
वाणी यस्याः सा वीणावाणी तस्याः संबुद्धौ । विदुषां पंडितानां

६

श्रुतबोधः ।

वृंदानि समूहास्तैः । सा का यस्यां सर्वे वर्णा दीर्घा गुरुभूताः
भवन्ति । वेदैर्वेदैश्चतुर्भिर्विश्रामो भवति सा विद्युन्माला ।
तथा चोक्तं रत्नाकरे । मो मो गो गो विद्युन्माला ॥ १४ ॥ विद्यु-
न्माला । च० अ० ८, ग० म, म, ग, ग यतिः ४, ४ ॥

तन्वि गुरु स्यादाद्यचतुर्थं पंचमषष्ठं चांत्यमुपांत्यम् ॥

इंद्रियबाणैर्यत्र विरामः सा कथनीया चंपकमाला ॥ १५ ॥

अथ दशाक्षरजातौ चंपकमालालक्षणमाह । तन्वीति । हे तन्वि
तन्वांगि सा चंपकमाला कथनीया । सा का यत्र यस्याम् आद्यचतुर्थं
प्रथमं चतुर्थं पंचमषष्ठम् अंत्य दशमम् उपांत्यं नवमम् एते गुरवो भवन्ति
यत्र इंद्रियबाणैः पंचभिरक्षरैर्विश्रामो विश्रामः सा चंपकमाला कथ-
नीया । आद्यचतुर्थं पंचमषष्ठम् इत्येकत्वे द्विगुद्वंद्वौ । इंद्रियाणि च
बाणाश्च इंद्रियबाणास्तैः । तथाचोक्तं रत्नाकरे चंपकमाला चेद्भ्रमसा
गः ॥ १५ ॥ चंपकमाला । च० अ० १०, ग० म, म, स, ग,
यतिः ५, ५ ॥

चंपकमाला यत्र भवेदंत्यविहीना प्रेमनिधे ॥

छंदसि दक्षा ये कवयस्तन्मणिबंधं ते ब्रुवते ॥ १६ ॥

अथ नवाक्षरजातौ मणिबंधलक्षणमाह । चंपकमालेति । हे प्रेम-
निधे छंदसि छंदोग्रंथे दक्षाः कुशलास्ते कवयस्तन्मणिबंधसंज्ञकं
ब्रुवते । यत्रांत्यविहीना चंपकमाला भवेत् । चंपकमाला तु दशाक्षरा
इदं नवाक्षरं भवेत् । लक्षणं तु तदेव । चंपकमालागतमेव तन्मणिबंधं
प्रेमणः निधिरिव निधिः तस्याः संबुद्धौ अंत्यविहीनः अंत्यभर्वोऽत्यो
वर्णः तेन विहीना त्यक्ता भवेत् । तदुक्तं रत्नाकरे । भमसैर्युक्ता
रुक्मवती ॥ १६ ॥ मणिबंधं । च० अ० ९, ग० भ, म, स,
यातिः ५, ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सटीकः ।

७

ह्रस्वो वर्णो जायते यत्र षष्ठः कंबुग्रीवे तद्वदे-
वाष्टमांत्यः ॥ विश्रामः स्यात्तन्वि वेदैस्तुरंगै-
स्तां भाषंते शालिनीं छान्दसीयाः ॥ १७ ॥

एकादशाक्षरजातौ शालिनीमाह । ह्रस्व इति । हे तन्वि कृशां-
गि छान्दसीयाः छंदसि कुशलास्तां शालिनीं भाषंते । तां कां हे
कंबुग्रीवे । यत्र यस्यां षष्ठो वर्णो ह्रस्वः तद्वदष्टमांत्यः नवमः ह्रस्वो
जायते । यत्र वेदैश्चतुर्भिस्तुरंगैः सप्तभिर्विश्रामस्तां शालिनीं भाषंते
ब्रुवते । कंबोः शंखस्य ग्रीवावद्ग्रीवा यस्याः सा तत्संबुद्धौ । कंबुग्रीवा
प्रिरेखा स्यादित्यमरः । तदुक्तं रत्नाकरे । शालिन्युक्ता म्ता तगौ गः
॥ १७ ॥ शालिनी । च० अ० ११ ग० म, त, त, ग, ग, । यतिः ४, ७ ॥

चत्वारः प्राक्सुतनु गुरवो द्वादशैकादशौ चे-
न्मुग्धे वर्णो तदनु कुमुदामोदिनि द्वादशांत्यौ ॥
तद्वच्चांत्यौ युगरसहयैर्यत्र कान्ति विरामो मंदा-
क्रांतां प्रवरकवयस्तन्वि तां संगिरंते ॥ १८ ॥

चत्वार इति । हे सुतनु सुष्ठु तनुः कायो यस्याः सा तस्याः
संबोधनं हे सुतनु प्रवरकवयः श्रेष्ठकवयः तां मंदाक्रांतां वदंति ।
तां कां चेद्यदि यत्र यस्यां प्रागादौ चत्वारो वर्णा गुरवो भवन्ति ।
हे मुग्धे च पुनः द्वादशैकादशौ वर्णो गुरु भवतः । हे कुमुदामो-
दिनि च पुनः तदनु द्वादशांत्यौ त्रयोदशचतुर्दशौ वर्णो गुरु भवतः
च पुनः अंत्यौ तद्वद्भवतः । हे कान्ति च पुनः युगरसहयैश्चतुःषट्सप्तभिः
क्रमेण विरामो भवति । प्रवरकवयस्तद्विदः ॥ १८ ॥ मंदाक्रांता ।
च० अ० १७ ग० म, म, न, त, त, ग, ग, यतिः ४, ६, ७, ॥

मंदाक्रांतांत्ययतिरहिता सालंकारे भवति यदि

८

श्रुतबोधः ।

सा ॥ तद्विद्वद्विधुवमभिहिता ज्ञेया हंसी कम-
लवदने ॥ १९ ॥

हस्या लक्षणमाह । मन्दाक्रांतेति । हेकमलवदने तत्तदा ध्रुवं
निश्चयेन हंसी ज्ञेया ज्ञातव्या । कमलवत्सौंदर्यं सौरभादिगुणैः
कमलसदृशं वदनं मुखं यस्याः सा तत्संबोधनम् । कथंभूता हंसी विद्व-
द्भिः पंडितैरभिहिता कथिता । तदा कदा हेसालंकारे यदि मन्दाक्रांता
अंत्ययतिरहिता अंते भवा अंत्या मन्दाक्रांतायां युगरसहयैः विश्रामः
सांत्यरहिता दशवर्णात्मिका सा हंसी ज्ञेया लक्षणं मन्दाक्रांताया
एव । अलंकारेण आभूषणेन सह वर्तमाना सालंकारा तस्याः संबो-
धनं सालंकारे ॥ १९ ॥ हंसी । च० अ० १०, ग० म, भ, न, ग,
घृतिः । ४, ६ ॥

आद्यचतुर्थमहीननितंवे सप्तमकं दशमं च तथा-
त्यम् ॥ यत्र गुरु प्रकटस्मरसारे तत्कथितं ननु
दोधकवृत्तम् ॥ २० ॥

अथ दोधकवृत्तलक्षणमाह । आद्यचतुर्थमिति । हेप्रकटस्मरसारे
कविभिः तत् ननु दोधकवृत्तं कथितं । प्रकटः स्मरसारः कामबलं
यस्याः सा तस्याः संबोधनम् । हे अहीननितंवे अहीनौ स्थूलौ नितं-
बौ कटिपश्चाद्भागौ यस्याः सा तत्संबुद्धौ । यत्र यस्मिन् आद्य-
चतुर्थं प्रथमं चतुर्थं सप्तमकं सप्तमं दशमं तथा अंत्यम् एकादशम्
एतानि अक्षराणि गुरुणि संति । तदुक्तं रत्नाकरे । दोधकवृत्तमिदं
भभभागैः ॥ २० ॥ दोधकं । च० अ० ११, ग० भ, भ, भ, ग, ग ॥

यस्यां त्रिषट्सप्तममक्षरं स्याद्भ्रुस्वं सुजंघे नवमं
च तद्वत् ॥ गत्या विलज्जीकृतहंसकांते तामिन्द्र-
वज्रां ब्रुवते कवीन्द्राः ॥ २१ ॥

सटीकः ।

अथेन्द्रवज्रालक्षणमाह । यस्यामिति । हे यस्यां विलज्जीकृता हंसस्य
कांते कवीन्द्रास्तामिन्द्रवज्रां ब्रुवते। गत्या गमनेन विलज्जीकृता हंसस्य
कांतिः शोभा यया सा तस्याः संबोधनं । तां कां यस्यां त्रिषदसप्त-
ममक्षरं ह्रस्वं स्यात् तद्वन्नवमं ह्रस्वं स्यात् । हे सुजंघे तामिति संबं-
धः । एतादृशीम् इन्द्रवज्रां ब्रुवते सुष्ठु शोभने जंघे यस्याः सा तत्संबु-
द्धौ । कवीनां कविषु वा इन्द्राः पूज्याः बृहस्पत्यादयः । तदुक्तं रत्नाकरे ।
स्यादिन्द्रवज्रा यदि तौ जगौ गः ॥ २१ ॥ इन्द्रवज्रा । च० अ० ११
ग० त, त, ज, ग, ग; यतिः ५, ६ ॥

यदीन्द्रवज्राचरणेषु पूर्वे भवन्ति वर्णा लघवः सुवर्णे ॥
अमंदमाद्यन्मदने तदानीमुपेन्द्रवज्रा कथिता
कवीन्द्रैः ॥ २२ ॥

अथोपेन्द्रवज्रालक्षणमाह । यदीति । हे अमंदमाद्यन्मदने तदानीं
कवीन्द्रैः यदीन्द्रवज्राचरणेषु पूर्वे वर्णा लघवः सन्ति शेषमिन्द्रवज्रावत् आ-
द्यवर्णं ह्रस्वमेवेति शेषः । चतुर्ष्वपि पादेषु आद्यो ह्रस्वो हे सुवर्णे सा उपेन्द्र-
वज्रा कथिता । अमंदं बहुलं माद्यन् हर्षं कुर्वन्मदनो यस्यां सा तत्सं-
बुद्धौ । तथा चोक्तं रत्नाकरे । उपेन्द्रवज्रा जतजास्ततो गौ ॥ २२ ॥
उपेन्द्रवज्रा । च० अ० ११, ग० ज, त, ज, ग, ग; यतिः ५, ६ ॥

यत्र द्वयोरप्यनयोस्तु पादा भवन्ति सीमंतिनि
चंद्रकांते ॥ विद्वद्भिराद्यैः परिकीर्तिता सा प्रयु-
ज्यतामित्युपजातिरेषा ॥ २३ ॥

उपजातिलक्षणमाह । यत्रोति । हे चंद्रकांते सा एषा उपजातिरिति
प्रयुज्यतां । कथंभूता सा आद्यैः पुरातनैर्विद्वद्भिः पंडितैः परिकीर्तिता
कथिता । सा का हे सीमंतिनि यत्र द्वयोरनयोरिन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रयोरपि पा-
दा यथाक्रमेण भवन्ति । प्रथमे तृतीये च इन्द्रवज्रालक्षणं द्वितीये चतु-

१०

श्रुतबोधः ।

थै च उपेंद्रवज्रालक्षणमासीमंतः केशवेशो विद्यते यस्याः सा तत्संबुद्धौ । चंद्रवत्कांतिर्यस्याः सा तत्संबुद्धौ । पक्षे चंद्रवत्कांता कमनीया या सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । अनंतरोदीरितलक्ष्मभाजौ पादौ यदीयावुपजातयस्ताः ॥ २३ ॥ उपजातिः च० अ० ११, प्रथमे तृतीये च चरणे इंद्रवज्रा द्वितीये चतुर्थे चोपेंद्रवज्रेत्यर्थः ॥

आख्यानकी स्यात्प्रकटीकृतार्थे यदींद्रवज्राचरणः पुरस्तात् ॥ उपेंद्रवज्राचरणस्त्रयोऽन्ये मनीषिणोक्ता विपरीतपूर्वा ॥ २४ ॥

अथाख्यानकीलक्षणमाह । आख्यानकीति । हे प्रकटीकृतार्थे मनीषिणा विदुषा यदि इंद्रवज्रावत्प्रथमचरणः स्यात् अन्ये त्रयश्चरणा उपेंद्रवज्रावत्संतितदा विपरीतपूर्वाख्यानकी विपरीताख्यानकीत्यर्थः । प्रकटीकृतोऽर्थः कामलक्षणो यया सा तत्संबुद्धौ । इयं वृत्तरत्नाकरे नोक्ता तथापि पिंगलादिभिराचार्यैर्हलायुधादाबुक्तैव ॥ २४ ॥ आख्यानकी । च० अ० ११, प्रथमचरणे इंद्रवज्रावत् अन्ये उपेंद्रवज्रावत् ॥

आद्यमक्षरमतस्तृतीयकं सप्तमं च नवमं तथा-
तिमम् ॥ दीर्घमिन्दुमुखि यत्र जायते तां वदंति
कवयो रथोद्धताम् ॥ २५ ॥

अयं रथोद्धतालक्षणमाह । आद्यमिति । हे इन्दुमुखि कवयः तां रथोद्धतां वदंति । कां यत्राद्यमक्षरमतस्तृतीयकं सप्तमं नवमं तथा-
तिमम् एकादशम् एते वर्णा दीर्घा द्विमात्रिका जायंते । इन्दुबन्मुखं यस्याः सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । रात्रराविह रथोद्धता लगौ ॥ २५ ॥ रथोद्धता । च० अ० ११, ग० २, न, ल, ग, यतिः ७, ४ ॥

अक्षरं च नवमं दशमं चेद्व्यत्ययाद्भवति यत्र

सटीकः ।

११

विनीते ॥ प्रोक्तमेणनयने यदि सैव स्वागतेति
कविभिः कथितासौ ॥ २६ ॥

स्वागताया लक्षणमाह । अक्षरमिति । हे एणनयने सैषा रथोद्ध-
ता तदा कविभिः स्वागतेतिकथिता । हे विनीते नम्रीभूते यदि यत्र
यस्यां व्यत्ययाद्विपरीत्येन नवममक्षरं दशमवद्दशमं नवमवत् । नवमो
लघुः दशमो गुरुः । द्वौ चकारौ विपरीतार्थसूचकौ । एणस्य नयने
इव नयने यस्याः सा तस्याः संबुद्धौ । अयमर्थः । रथोद्धतायां न-
वमम् अक्षरं गुरु भवति दशमं चाक्षरं लघु भवति स्वागतायां तु नव-
ममक्षरं लघु दशमं चाक्षरं गुरु भवतीति भावः । तदुक्तं रत्नाकरे
स्वागतेति रत्नाकरमुग्मम् ॥ २६ ॥ स्वागता । च० अ० ११,
ग० र, न, म, ग, ग, यतिः ७, ४ ॥

ह्रस्वो वर्णः स्यात्सप्तमो यत्र बाले तद्विबोष्टि
न्यस्त एकादशाद्यः ॥ बाणैर्विश्रामस्तत्र चेद्वा
तुरंगैर्नाम्ना निर्दिष्टा सुभ्रु सा वैश्वदेवी ॥ २७ ॥

अथ वैश्वदेवीलक्षणमाह । ऋस्व इति । यत्र सप्तमो वर्णो ऋस्वः
स्यात् । हे बाले षोडशवर्षाभ्यंतरवयस्के तद्वत्पूर्वोक्तप्रकारवत् । हे
विबोष्टि एकादशाद्यो दशमो वर्णो ऋस्वः स्यात् । एवं न्यस्तः नि-
क्षिप्तः स्याच्चेद्यदि तत्र बाणैः पञ्चभिस्तुरंगैः सप्तभिश्च विश्रामः स्या-
त् । हे सुभ्रु सा नाम्ना वैश्वदेवी निर्दिष्टा कथिता । सुष्ठु भ्रुवौ
यस्याः सा तस्याः संबुद्धौ । विबवदोष्टौ यस्याः सा एकादशादौ
जात एकादशाद्यः । तदुक्तं रत्नाकरे । पञ्चाश्वैश्छिन्ना वैश्वदेवी मौ-
यौ ॥ २७ ॥ वैश्वदेवी । च० अ० १२, ग० म, म, य, य. यतिः ५, ७,

सतृतीयकषष्ठमनंतरते नवमं विरतिप्रभवं गुरु
चेत् ॥ घनपीनपयोधरभारनते ननु तोटकवृ-
त्तमिदं कथितम् ॥ २८ ॥

१२

श्रुतबोधः ।

द्वादशाक्षरजातौ तोटकलक्षणमाह । सत्तृतीयकमिति । हे घनपीन-
पयोधरभारनते ननु इह निश्चितं तोटकवृत्तं कथितं विस्तारितं चे-
द्यदि हे अनंतरते सत्तृतीयकं षष्ठं नवमं गुरु स्यात्तृतीयं षष्ठं च
तृतीयषष्ठेताभ्यां सह वर्तत इति । कीदृशं विरतिप्रभवम् अंत्यं द्वादशं
गुरु स्यात् । अनन्ता अपरिमिता रतिर्यस्याः सा अनंतरतिः तत्सं-
बुद्धौ । घनौ च पीनौ च घनपीनौ कठिननिविद्धौ पयोधरौ च तयो-
र्भारः आधिक्यं तेन नता नम्रीभूता या सा तत्संबुद्धौ । विरतेः प्रभव
उत्पत्तिर्यस्य तत्तथोक्तम् । तदुक्तं रत्नाकरे । इह तोटकमंबुधिसैः
कथितम् ॥ २८ ॥ च० अ० १२, स, स, स, स, यतिः ६, ६ ॥

यदाद्यं चतुर्थं तथा सप्तमं चेत्तथैवाक्षरं ह्रस्वमे-

कादशाद्यम् ॥ शरच्चंद्रविद्वेषिवक्त्रारविंदे तदुक्तं

कवींद्रैर्भुजंगप्रयातम् ॥ २९ ॥

भुजंगप्रयातलक्षणमाह । यदाद्यमिति । हे शरच्चंद्रविद्वेषिवक्त्रारविंदे
कवींद्रैस्तच्छंदो भुजंगप्रयातमुक्तं कथितम् । किं चेद्यदा आद्यं प्रथमं
तथा चतुर्थं तथा सप्तमम् एव निश्चितम् एकादशाद्यम् एकादशस्या-
दिभूतं दशममक्षरं ह्रस्वं स्यात्तदिति संबंधः । शरदः चंद्रः शरच्चंद्रः तस्य
विद्वेषि वक्त्रमेवारविंदं यस्याः सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । भुजंग-
प्रयातं भवेद्यैश्चतुर्भिः ॥ २९ ॥ भुजंगप्रयातम् । च० अ० १२, ग०
य, य, य, य, यतिः ६, ६ ॥

अयि कृशोदरि यत्र चतुर्थकं गुरु च सप्तमकं

दशमं तथा ॥ विरतिजं च तथैव विचक्षणैर्द्वुत-

विलंबितमित्युपादिश्यते ॥ ३० ॥

द्वुतविलंबितलक्षणमाह । अयि कृशोदरीति ॥ अयि इति कोम-
लालापे । विचक्षणैः पंडितैर्द्वुतविलंबितमित्युपादिश्यते । इति किं हे

सटीकः ।

१३

कृशोदरि यत्र चतुर्थकं चेत्सप्तमकं तथा दशमम् इमान्यक्षराणि गुरु-
णि सन्ति । विरतिजम् अंत्यं द्वादशं गुरु स्यादित्यर्थः । कृशमुदरं
यस्याः सा कृशोदरी तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । द्रुतविलंबितमाह
नमौ भरौ ॥ ३० ॥ द्रुतविलंबितं । च० अ० १२, ग० न,
म, म, र. ॥

यदि तोटकस्य गुरु पंचमकं विहितं विलासिनि
तदक्षरकम् ॥ रससंख्यकं गुरु न चेदबले प्रमि-
ताक्षरेति कविभिः कथिता ॥ ३१ ॥

प्रमिताक्षरालक्षणमाह । यदि तोटकस्येति । हे अबले कविभिः
प्रमिताक्षरा इति कथिता । किं हे विलासिनि यदि तोटकस्य उक्तल-
क्षणकस्य पंचमकं वर्णं गुरु विहितं स्यात् रससंख्यकं षष्ठं गुरु न
चेत् गुरु तु पंचममेव सा प्रमिताक्षरेत्यर्थः । विलासो विभ्रमो यस्याः
सा विलासिनी तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । प्रमिताक्षरा सजस-
सैरुदिता ॥ ३१ ॥ प्रमिताक्षरा । च० अ० १२. ग० स, ज, स, स॥

प्रथमाक्षरमाद्यतृतीययोर्द्रुतविलंबितकस्य च
पादयोः ॥ यदि चेन्न तदा कमलेक्षणे भवति सुंदरि
सा हरिणीप्लुता ॥ ३२ ॥

अथ हरिणीप्लुतालक्षणमाह । प्रथमाक्षरमिति । हे कमलेक्षणे सुक-
विभिः तदेयं हरिणीप्लुता कथिता । यदि द्रुतविलंबितकस्य छंदस
आद्यतृतीययोः पादयोः प्रथमाक्षरं चेत् एकादशाक्षरमेवं विषमपाद-
योः तदेयं हरिणीप्लुता । कमलवदीक्षणे यस्याः सा तत्संबुद्धौ हेसुं-
दरि शुभांगे । तदुक्तं रत्नाकरे १, ३, सौ स्लौ गः । २, ४; न्मौ
औ । पक्षे हरिणीप्लुता ॥ ३२ ॥ हरिणीप्लुता । च० १, ३, अ०
११, ग० स, स, स; ल, ग ॥ च० २, ४; अ० १२, ग० न, म,
म, र ॥

१४

श्रुतबोधः ।

उपेंद्रवज्राचरणेषु संति चेदुपांत्यवर्णा लघवः
कृता यदा ॥ मदोल्लसद्भूजितकामकार्मुके वदंति
वंशस्थमिदं बुधास्तदा ॥ ३३ ॥

वंशस्थलक्षणमाह। उपेंद्रवज्रेति। हेमदोल्लसद्भूजितकामकार्मुके तदा
बुधा इदं वंशस्थं वदंति। तदा कदा यदा उपेंद्रवज्राचरणेषु उपांत्यव-
र्णा अंत्यसमीपस्था वर्णा एकादशसंज्ञका लघवः संति प्रतिचरणे
एकादशो वर्णो लघुस्तदा वंशस्थम् । मदेन उल्लसंत्यौ भ्रुवौ ताभ्यां
जितं कामकार्मुकं मदनधनुर्यया सा तत्संबुद्धौ । अंत्यस्य समी-
पमुपांत्यम् उपांत्याश्च ते वर्णाश्चेति । तदुक्तं रत्नाकरे । जतौ तु वंश-
स्थमुदीरितं जरौ ॥ ३३ ॥ वंशस्थं । च० अ० १२, ग० ज, त
ज, र; यतिः ५, ७ ॥

यस्यामशोकांकुरपाणिपल्लवे वंशस्थपादा गुरु-
पूर्ववर्णकाः ॥ तारुण्यहेलारतिरंगलालसे ता-
मिन्द्रवंशां कवयः प्रचक्षते ॥ ३४ ॥

इंद्रवंशालक्षणमाह । यस्यामशोकेति । हे तारुण्यहेलारतिरंगला-
लसे कवयो यस्यां वंशस्थपादा गुरुपूर्ववर्णका भवन्ति हे अशोकां-
कुरपाणिपल्लवे तामिन्द्रवंशां प्रचक्षते ब्रुवते । अशोकांकुरवत्पाणि-
पल्लवो यस्याः सा तारुण्यस्य हेलस्ताभी रतिरंगे लालसा अभिलाषो
यस्याः सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । स्यादिन्द्रवंशा तौ जौ
॥ ३४ ॥ इंद्रवंशा । च० अ० १२, ग० त, त, ज, र; यतिः ५, ७ ॥

यस्यां प्रिये प्रथमकमक्षरद्वयं तुर्यं तथा गुरु नवमं
दशांतिकम् ॥ सांत्यं भवेद्यदि विरतिर्युग-
ग्रहैः सा लक्षिता ह्यमृतलते प्रभावती ॥ ३५ ॥

सटीकः ।

१५

त्रयोदशाक्षरजातौ प्रभावतीलक्षणमाह । यस्यामिति । अमृतलते
यस्यां प्रथमकमक्षरद्वयं तुर्यं चतुर्थं तथा नवमं दशांतिकं दशसहितं
त्रयोदशं वर्णं युगग्रहैश्च नु भिन्नवभिश्चाक्षरैर्विरतिः सा प्रभावती लक्षिता
कथिता । अमृतस्य लतेव लता या सा तत्संबुद्धौ ॥ ३५ ॥ प्रभावती
च० अ० १३, ग० त, भ, स, ज, ग; यतिः ४, ९ ॥

आद्यं चेन्नितयमथाष्टमं नवांत्यं द्वे चांत्ये गुरु
विरतौ सुभाषिते स्यात् ॥ विश्रामो भवति
महेशनेत्रदिग्भिर्विज्ञेया ननु सुभगे प्रहर्षिणी
सा ॥ ३६ ॥

अथ प्रहर्षिणीलक्षणमाह । आद्यमिति ॥ हे सुदति ननु इति
निश्चितम् आद्यं त्रितयं प्रथमतः वर्णत्रयम् अथाऽष्टमं नवांत्यं दशमं
चान्त्ये द्वे द्वादशत्रयोदशाख्ये एते गुरवो भवन्ति । हे सुभाषिते महेश-
नेत्रैर्वर्णत्रयानंतरं दिग्भिर्दशवर्णानंतरं च विश्रामः स्यात्सा प्रह-
र्षिणी विज्ञेया ज्ञातव्या । सुष्ठु शोभनं भाषितं यस्याः सा तत्संबुद्धौ ।
सुशोभना दंता यस्याः सा सुदती तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे ।
स्त्री जौ गस्त्रिदशयतिः प्रहर्षिणीयम् ॥ ३६ ॥ प्रहर्षिणी च० अ०
१३, ग० म, न, ज, र, ग; यतिः ३, १० ॥

आद्यं द्वितीयमपि चेद्गुरु तच्चतुर्थं यत्राष्टमं च
दशमांत्यमुपान्त्यमन्त्यम् ॥ कामांकुशांकुशित
कामिमतंगजेन्द्रे कांते वसंततिलकां किल तां
वदन्ति ॥ ३७ ॥

चतुर्दशाक्षरजातौ वसंततिलकालक्षणमाह । आद्यमिति ॥ हे
कामांकुशांकुशितकामिमतंगजेन्द्रे यत्र आद्यं प्रथमं द्वितीयमपि गुरु

१६

श्रुतबोधः ।

चतुर्थं दशमांत्यम् एकादशमुपांत्यं त्रयोदशम् अंत्यं चतुर्दशम् एते
गुरुवः स्युः हे कांते बुधास्तां वसंततिलकां वदन्ति । काम एवांकुश-
स्तेनांकुशिता वशीकृताः कामिन एव मतंगजेंद्रा यथा सा तत्सं-
बुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । उक्ता वसंततिलका तमजा जगौ गः ॥
॥ ३७ ॥ वसंततिलका । च० अ० १४, ग० त, भ, ज, ग, ग ।

प्रथममगुरुषट्कं विद्यते यत्र कांते तदनु च दशमं
चेदक्षरं द्वादशांत्यम् ॥ करिभिरथ तुरंगैर्यत्र
कांते विरामः सुकविजनमनोज्ञा मालिनी सा
प्रसिद्धा ॥ ३८ ॥

पंचदशाक्षरजातौ मालिनीलक्षणमाह।प्रथममिति ॥ हेकांते यत्र
प्रथमं षट्कमगुरु लघ्वेव भवति तदनु दशमं द्वादशांत्यं त्रयोदशं
च लघु । करिभिरथ तुरंगैरष्टाभिः सप्तभिश्च विरामस्तदा सुकविजन-
मनोज्ञा मालिनी सा प्रसिद्धा कृता । तदुक्तं रत्नाकरोन्नमयययुतेयं
मालिनी भोगिलोकैः ॥ ३८ ॥ मालिनी । च० अ० १५, ग० न
न, म, य, य, यातिः ८, ७ ॥

सुमुखि लघवः पंच प्राच्यास्ततो दशमांतिक-
स्तदनु ललितालापे वर्णौ यदि त्रिचतुर्दशौ ॥ प्र-
भवति पुनर्यत्रोपांत्यः स्फुरत्करकंकणे यतिर-
पि रसैर्वेदैरश्वैः स्मृता हरिणीति सा ॥ ३९ ॥

सप्तदशाक्षरजातौ हरिणीलक्षणमाह । सुमुखीति । हे स्फुरत्करकं-
कणे यत्र प्राच्याः प्रथमे पंच वर्णा लघवः संति । ततो दशमां-
तिक एकादशः हे ललितालापे यदि त्रिचतुर्दशौ त्रयोदशचतुर्दशौ लघू
स्याताम् उपांत्यः षोडशोऽपि लघुः । रसैः षड्भिर्वेदैश्चतुर्भिः श्वैः

सटीकः ।

१७

सप्तभिश्च विरामः स्यात्तदा सा हरिणी स्मृता।स्फुरन्ति करयोःकंक-
णानि यस्याः सा ललित आलापो यस्याः सा । उक्तं च रत्नाकरे।
रसयुगहयैन्सौं औ स्लौ गो यदा हरिणी तदा ॥३९॥ हरिणी च०
अ० १७, ग० न, स, म, र, स, ल, ग, यतिः ६, ४, ७ ॥

यदा पूर्वो ह्रस्वः कमलनयने षष्ठकपरास्ततो
वर्णाः पंच प्रकृतिसुकुमारांगि लघवः ॥ त्रयोऽ-
न्ये चोपांत्याः सुतनु जघनाभोगसुभगे रसै रुद्रै-
र्यस्यां भवति विरतिः सा शिखरिणी ॥ ४० ॥

अथ शिखरिणीलक्षणमाह । यदा पूर्वो ह्रस्व इति । हे सुतनु
जघनाभोगसुभगे यदा पूर्वो वर्णो ह्रस्वो भवति । हे प्रकृतिसुकुमा-
रांगि ततः षष्ठकपराः षष्ठतः पंच वर्णाः सप्तमाष्टमनवमदशमैकादशा
लघवः संति । अन्ये उपांत्यास्त्रयो वर्णाश्चतुर्दशपंचदशषोडशा लघ-
वो भवन्ति । यस्यां रसैः षड्भी रुद्रैरेकादशैर्विरतिर्भवेत् । हेसुतनु सा
शिखरिणी कथिता । कमलवन्नयने यस्याः सा । प्रकृत्या स्वभावेन
सुकुमाराण्यंगानि यस्याः । जघनयोराभोगस्तेन सुभगा । सुशोभना
तनुर्यस्याः सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । रसै रुद्रैश्छिन्ना यमन-
समला गः शिखरिणी ॥ ४० ॥ शिखारणा । च० अ० १७, ग०
य, म, न, स, म, ल, ग, यतिः ६, ११ ॥

द्वितीयमलिकुंतले यदि षडष्टमं द्वादशं चतुर्द-
शमथ प्रिये गुरु गभीरनाभिह्रदे ॥ सपंचदश-
मंतिमं तदनु यत्र कान्ति यतिः करीन्द्रफणिभृत्कु-
लैर्भवति सुभ्रु पृथ्वी हि सा ॥ ४१ ॥

पृथ्वीलक्षणमाह। द्वितीयमिति । हे सुभ्रु यदि द्वितीयसंख्याकं गुरु

१८

श्रुतबोधः ।

स्यात् हे अलिकुंतले षडष्टमं च गुरु हे प्रिये द्वादशमथ चतुर्दशं गुरु
हे गभीरनाभिः हृदे पंचदशेन सहितमंतिमं गुरु स्यात् । हे कांते यत्र
करीन्द्रैरष्टभिः फणिभृत्कुलैर्नवभिश्च यातिः स्यात्तत्पृथ्वीनामकं वृत्तं
भवति । अलिबद्धमरवच्छयामाः कुंतला अलका यस्याः सा । गंभीरा
निम्ना नाभिरेव हृदो यस्याः सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । जसौ
जसयला वसुग्रहयतिश्च पृथ्वी गुरुः ॥ ४१ ॥ पृथ्वी । च अ०
१७, ग० ज, स, ज, स, य, ल, ग. यतिः, ८, ९ ॥

चत्वारः प्राक्सुतनु गुरवो द्वादशैकादशौ चेन्मु-
ग्धे वर्णौ तदनु कुमुदामोदिनि द्वादशांत्यौ ॥
तद्वच्चांत्यौ युगरसहयैर्यत्र कांते विरामो मंदाक्रां-
तां प्रवरकवयस्तन्वि तां संगिरंते ॥ ४२ ॥

मंदाक्रांतालक्षणमाह । चत्वार इति ॥ हे तन्वि प्रवरकवयो यत्र प्राक्
चत्वारो वर्णा गुरवः स्युः । हे कुमुदामोदिनि चेद्वर्णौ द्वादशैकादशौ
गुरु स्तः । हे मुग्धे द्वादशांत्यौ द्वादशांत्यस्थितौ त्रयोदशचतुर्दशौ
गुरु स्याताम् । अंत्यौ षोडशसप्तदशौ तद्वद्गुरु युगरसहयैर्विराम एता-
द्वर्णौ तां मंदाक्रांतां संगिरंते । कुमुदवदामोदः सुगंधिर्यस्याः सा ।
तथोक्तं रत्नाकरे । मंदाक्रांता जलधिषडगैर्भौ नतौ ताद्गुरु चेत् ॥
॥ ४२ ॥ मंदाक्रांता । च० अ० १७, ग० म, भ, न, त, त, ग,
ग, यतिः ४, ६, ७ ॥

आद्याश्चेद्गुरवस्त्रयः प्रियतमे षष्ठस्तथा चाष्टमो
नन्वेकादशतस्त्रयस्तदनु चेदष्टादशाद्यौ ततः ॥
मार्तैर्दुर्मुनिभिश्च यत्र विरतिः पूर्णैर्दुर्बिबानने
तद्वृत्तं प्रवदंति काव्यरसिकाः शार्दूलविक्रीडि-
तम् ॥ ४३ ॥

सटीकः ।

१९

आद्या इति। हे पूर्णैर्दुर्विबानने काव्यरसिकास्तद्वृत्तं शार्दूलविक्रीडितं वदन्ति । यत्राद्यास्त्रयो गुरवः षष्ठस्तथाऽष्टमः गुरुः ननु एकादशतस्त्रयः द्वादशत्रयोदशचतुर्दश गुरवः ततश्चैदष्टादशस्याद्यौ षोडशसप्तदशौ गुरु स्याताम्। यत्र मार्तण्डैर्मुनिभिर्द्वादशसप्तभिर्विरातिः । हे प्रियतमे तदेतच्छार्दूलविक्रीडितम्। पूर्णश्चासाविंदुस्तस्य विंबवदाननं यस्याः सा । अतिशयेन प्रिया प्रियतमा तस्याः संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे । सूर्याश्चैर्मसजस्तताः सगुरवः शार्दूलविक्रीडितम् ॥ ४३ ॥ शार्दूलविक्रीडितम् । च० अ० १९ ग० म, स, ज, स, त, त, ग यतिः १२, ७ ॥

चत्वारो यत्र वर्णाः प्रथममलघवः षष्ठकः सप्तमोऽपि द्वौ तद्वत्षोडशाद्यौ मृगमदमुदिते षोडशांत्यौ तथांत्यौ ॥ रंभास्तंभोरुकांते मुनिमुनिमुनिभिर्दृश्यते चेद्विरामो बाले वंद्यैः कवीन्द्रैः सुतनु निगदिता स्रग्धरा सा प्रसिद्धा ॥ ४४ ॥

इति श्रीकविकालिदासकृतः श्रुतबोधनामक-
छंदोग्रन्थः समाप्तः ॥

एकविंशत्यक्षरजातौ स्रग्धरालक्षणम् । चत्वार इति ॥ हे सुदति वंद्यैः पूज्यैः कवीन्द्रैः प्रसिद्धा इयं स्रग्धरा गदिता । यत्र प्रथमं चत्वारो वर्णा अलघवो गुरवः संति षष्ठकः सप्तमोऽपि तद्वद्गुरुः षोडशाद्यौ चतुर्दशपंचदशौ तथांत्यौ सप्तदशाष्टादशौ गुरु स्यातां मुनिमुनिमुनिभिर्विरामः। हे रंभास्तंभोरु कांते हे बाले इयं स्रग्धरा प्रसिद्धा । मृगस्य मदेन मुदिता सा । रंभायाः स्तंभवदूर्वोः कांतिर्यस्याः सा मुशोभना दंता यस्याः सा तत्संबुद्धौ । तदुक्तं रत्नाकरे।

२०

श्रुतबोधः ।

अन्नैर्यानां त्रयेण त्रिमुनियतियुताः स्रग्धरा कीर्तितेयम् ॥ ४४ ॥
 स्रग्धरा । च० अ० २१, ग० म, र, भ, न, य, य, य, यतिः ७, ७, ७, ॥

इति श्रीश्रुतबोधनामकस्य छंदोग्रन्थस्य व्याख्या समाप्ता ॥

श्रुतबोधग्रन्थः समाप्तः ।

गणनामदेवताफलानि ।

मो भूमिः श्रियमातनोति य जलं वृद्धिं र
 चाग्निर्मृतिं सो वायुः परदेशदूरगमनं त व्योम
 शून्यं फलम् ॥ जः सूर्यो रुजमाददाति विपुलं भे-
 दुर्यशो निर्मलं नो नाकश्च सुखप्रदः फलमिदं प्रा-
 दुर्गणानां बुधाः ॥ १ ॥

अथ गणसंख्यानामरूपदेवताफलज्ञापकं यंत्रम् ।

	गणनाम	रूपम्	देवता	फलम्	मित्रादि	फलम्
१	मगणः	SSS	मही	लक्ष्मीः	मित्रम्	शुभम्
२	नगणः	III	स्वर्गः	बुद्धिः	मित्रम्	शुभम्
३	भगणः	SII	शशी	यशः	दासः	शुभम्
४	यगणः	ISS	जलम्	आयुः	दासः	शुभम्
५	जगणः	ISI	रविः	रुक्	उदासः	अशुभम्
६	रगणः	SIS	अग्निः	दाहः	शत्रुः	अशुभम्
७	सगणः	IIIS	वायुः	विदेशः	शत्रुः	अशुभम्
८	तंगणः	SSII	नभः	शून्यम्	उदासः	अशुभम्

अथ सटीको वृत्तरत्नाकरः प्रारभ्यते

श्रीगणेशायनमः ॥ सुखसन्तानसिद्धयर्थं नत्वा
ब्रह्माच्युतार्चितम् ॥ गौरीविनायकोपेतं शंकरं
लोकशंकरम् ॥ १॥

तेन केदारेणेदं छन्दः क्रियते । किं कृत्वा शंकरं नत्वा किमर्थं
नत्वा सुखसन्तानसिद्धयर्थं सुखस्य संतानोऽविच्छेदस्तस्य सिद्धिर्निष्प-
त्तिस्तदर्थं नत्वा । अथ सुखं च संतानश्च सिद्धयश्च सुखसन्तानसिद्ध-
यः तदर्थं नत्वा सुखमात्यन्तिकं मोक्षलक्षणं संतानः पुत्रपौत्रादिः सि-
द्धयोऽणिमादयस्तदर्थं तेन केदारेणेदं वृत्तरत्नाकरं नाम छन्दः क्रियते
इति संबन्धः । किंविशिष्टं शंकरं ब्रह्मा च अच्युतश्च ब्रह्माच्युतौ ता-
भ्यामर्चितं पूजितं । पुनः किंविशिष्टं गौरीविनायकोपेतं गौरी च
विनायकश्च गौरीविनायकौ ताभ्यामुपेतं सहितम् । पुनः किंविशिष्टं
लोकशंकरं लोकानां शं सुखं करोतीति लोकशंकरस्तम् ॥ १ ॥

वेदार्थशैवशास्त्रज्ञः पव्येकोऽभूद्विजोत्तमः ॥

तस्य पुत्रोऽस्ति केदारः शिवपादार्चने रतः ॥ २ ॥

वेदार्थश्च शैवशास्त्राणि च जानातीति वेदार्थशैवशास्त्रज्ञः एवंविधः
पव्येको नाम द्विजोत्तमाऽभूज्जातस्तस्य पुत्रः केदारोऽस्ति स किंवि-
शिष्टः शिवस्य ईश्वरस्य पादौ शिवपादौ तयोरर्चनं पूजनं तस्मिन्
शिवपादार्चने रत आसक्तः ॥ २ ॥

तेनेदं क्रियते छन्दो लक्ष्यलक्षणसंयुतम् ॥

वृत्तरत्नाकरं नाम बालानां सुखबुद्धये ॥ ३ ॥

२२

वृत्तरत्नाकरः ।

किंविशिष्टं छंदः लक्ष्यलक्षणसंयुतं लक्ष्यमुदाहरणं च लक्षणं छंदः-
स्वरूपकथनं च लक्ष्यलक्षणे ताभ्यां संयुतम् अन्येषु रामशर्मादिकृतेषु
छंदःशास्त्रेषु लक्षणं सूत्रमेवास्ति लक्ष्यं प्रयोगो नास्ति एतत्पुनरुभा-
भ्यामिह युक्तम् । वृत्तान्येव श्रीप्रभृतीनि रत्नानि तेषामाकरं वृत्तरत्ना-
करं नाम ॥ कस्मै बालानामनधीतच्छंदःशास्त्राणां सुखबुद्धये सु-
खावबोधाय ॥ ३ ॥ त्रिभिर्विशेषकम् ॥

पिङ्गलादिभिराचार्यैर्यदुक्तं लौकिकं द्विधा ॥

मात्रावर्णविभेदेन छन्दस्तदिह कथ्यते ॥ ४ ॥

यत्पिङ्गलादिभिराचार्यैर्लौकिकं छंदो द्विधोक्ततेन प्रकारेण
मात्राकारेण वर्णाकारेण च तदिहास्मिन् ग्रंथे छंदः कथ्यते लोके भवं
लौकिकं न पुनर्वैदिकं काव्यादिष्वनुपयोगात् ॥ ४ ॥

षडध्यायनिबद्धस्य छन्दसोऽस्य परिस्फुटम् ॥

प्रमाणमपि विज्ञेयं षट्त्रिंशदधिकं शतम् ॥ ५ ॥

अस्य छंदसः प्रमाणमपि परिस्फुटं परि समंतात्प्रकटं विज्ञेयं
ज्ञातव्यम् । किंविशिष्टस्य छंदसः षट् च तेऽध्यायाश्च षडध्यायास्तै-
र्निबद्धं तस्य किंप्रमाणं शतं । किंविशिष्टं शतं षट्त्रिंशताधिकम् ॥ ५ ॥

म्यरस्तजभ्नगैर्लान्तेरेभिर्दशभिरक्षरैः ॥ समस्तं

वाङ्मयं व्याप्तं त्रैलोक्यमिव विष्णुना ॥ ६ ॥

एभिर्दशभिरक्षरैः सकलं वाङ्मयं वाग्जालं व्याप्तं कुक्षीकृतं ।
किमिव त्रैलोक्यमिव केन विष्णुना नारायणेन । एभिः कैः म्यर-
स्तजभ्नगैः लांतैः ॥ ६ ॥

सर्वगुर्मौ मुखान्तर्लौ यरावंतगलौ सतौ ॥ ग्मध्या-

द्यौ ज्भौ त्रिलो नोष्टौ भवंत्यत्र गणान्निकाः ॥ ७ ॥

सटीकः ।

२३

इदानीं तेषामक्षराणां लक्षणमाह ॥ सर्वगुरुर्मः मगणःऽऽ मुखे
आदौ अंतर्मध्ये लो लघुर्ययोस्तौ मुखांतर्लो यगणरगणौ मुखलघु
र्यगणः । ऽऽ मध्यलघू रगणःऽ । ऽ अंते अवसाने गुरुर्लघुश्चययो-
स्तौ अंतगलौ सतौ सगणतगणौ अंतगुरुः सगणः ॥ऽ अंतलघुस्त-
गणः ऽऽ। गुरुर्मध्ये आद्ये ययोस्तौ उभौ जगणभगणौ मध्यगुरुर्न-
गणः । ऽ । आदिगुरुर्भगणः ऽ॥ त्रीणि लघूनि यस्य सः त्रिलघु-
र्नगणः ॥॥ अत्रास्मिन् छंदसि अष्टौ गणास्त्रिकारूपवया
भवन्ति ॥ ७ ॥

ज्ञेयाःसर्वातमध्यादिगुरवोऽत्र चतुष्कलाः ॥ गणा-
श्चतुर्लघूपेताः पञ्चार्यादिषु संस्थिताः ॥ ८ ॥

आर्यादिषु स्थिताः पंच गणाः ज्ञेयाः । किंविशिष्टाः चतुष्कलाः
चतुर्मात्राः ते के पंच गणाः सर्वातमध्यादिगुरवः सर्वश्च अंतश्च
मध्यश्च आदिश्च ते गुरवो येषां ते सर्वातमध्यादिगुरवः किंभूतास्ते
लघूपेताः पंचमो गणश्चतुर्लघुस्तेनोपेताः युक्ताः । स्थापना चैषा
सर्वगुरुःऽऽऽ अंत्यगुरुः ॥ऽ मध्यगुरुः । ऽ । आदिगुरुः ऽ । चतु-
र्लघुः । । । । इति ॥ ८ ॥

सानुस्वारो विसर्गातो दीर्घो युक्तपरश्च सः ॥

वा पादांते त्वसौ ग्वक्रो ज्ञेयोऽन्यो मातृको लृजुः ॥९॥

सानुस्वारः सह अनुस्वारेण वर्तत इति सानुस्वारः विसर्गातः
विसर्गः अंते यस्य सः विसर्गातः दीर्घः युक्तपरः युक्तं संयोगाक्षरं परं
यस्मात्स युक्तपरः एतादृशः वर्णः वा विकल्पेन पादांते गुरुर्भवाति।
असौ गुरुस्तु पुनः स च प्रस्तारे वक्रो ज्ञेयः अन्यो अस्माद्विपरीतो
मातृकः एकमातृकः स च प्रस्तारे ऋजुः पंचलघुर्भवाति । (५)
गुरुः (१) लघुः ॥ ९ ॥

२४

वृत्तरत्नाकरः ।

पादादाविह वर्णस्य संयोगः क्रमसंज्ञकः ॥ पुरः-

स्थितेन तेन स्याल्लघुतापि कचिद्गुरोः ॥ १० ॥

इहच्छन्दासि पादादौ वर्णस्य संयोगः क्रमसंज्ञकः स्यात्तेन
वर्णस्य संयोगेन पुरःस्थितेन अग्रस्थितेन कचिद्गुरोरपि लघुता
स्यात् ॥ १० ॥

इदमस्योदाहरणम् ॥ तरुणं सर्षपशाकं नवौदनं

पिच्छिलानि च दधीनि ॥ अल्पव्ययेन सुन्दरि

ग्राम्यजनो मिष्टमश्राति ॥ ११ ॥

अस्योदाहरणं दर्शयति । हे सुन्दरि स्तोकद्रव्येण ग्राम्यजनो मिष्टं
मधुरमश्राति भुंक्ते किं तरुणमभिनवं सर्षपशाकं नवाङ्कुरम् पिच्छि-
लानि चिकणानि दधीनि दुग्धं च ॥ अत्रार्यायां ग्रा इत्येतस्मिन्
पादादिस्थितेन सुन्दरि इत्येतस्य यदि गुरुत्वं क्रियते तदा युक्तपर-
त्वात्पंचलो भवति चतुर्मात्रागणाः आर्यायाः कर्तव्याः तस्माच्छं-
दःकरणाय कचिद्गुरोरपि लघुत्वं भवतीति ॥ ११ ॥

अब्धिभूतरसादीनां ज्ञेया संज्ञात्र लोकतः ॥ ज्ञेयः

पादश्चतुर्थोऽंशो यतिर्विच्छेदसंज्ञिका ॥ १२ ॥

उत्तरत्र अंकैः संज्ञामाह ॥ अब्धयः समुद्राश्चत्वारः ४ भूतानि
पंच महाभूतानि ५ रसाः षट् ६ आदिशब्दग्रहणेन अश्वाः पर्वताः
मुनयश्च सप्त ७ अष्टौ वसवश्च ८ नव ग्रहाः रन्ध्राणि च ९ दश दिशः १०
एकादश रुद्राः ११ द्वादश सूर्याः १२ त्रयोदश विश्वेदेवाः १३ चतुर्दश
भुवनानि १४ इत्यादयो गृह्यन्ते । एताः संज्ञा लोकतः पूर्वाचार्येभ्योऽ-
वगंतव्याः ज्ञेयाः । चतुर्थः अंशः पादो ज्ञेयः यतिर्विरतिः किं कथ्यते
विच्छेदसंज्ञिका ॥ १२ ॥

सटीकः ।

२५

युक्समं विषमं चायुक्स्थानं सद्भिर्निगद्यते ॥

सममर्द्धसमं वृत्तं विषमं च तथा परम् ॥ १३ ॥

सद्भिः सत्पुरुषैः समं स्थानं युद्धिगद्यते । विषमं स्थानमयुद्धिग-
द्यते समं वृत्तं भवति अर्धसमं तथा परं विषमं भवति ॥ १३ ॥

अंग्रयो यस्य चत्वारस्तुल्यलक्षणलक्षिताः ॥

तच्छंदःशास्त्रतत्त्वज्ञाः समं वृत्तं प्रचक्षते ॥ १४ ॥

तल्लक्षणमाह । यस्य वृत्तस्यांग्रयः पादाश्चत्वारस्तुल्यलक्षणलक्षि-
ता भवन्ति तद्वृत्तं छंदःशास्त्रतत्त्वज्ञाः समं वृत्तं प्रचक्षते वदन्ति ॥ १४ ॥

प्रथमांग्रिसमो यस्य तृतीयश्चरणो भवेत् ॥

द्वितीयस्तुर्यवृत्तं तदर्धसममुच्यते ॥ १५ ॥

यस्य वृत्तस्य प्रथमपादस्तृतीयेन पादेन समो भवेत् द्वितीयपाद-
श्चतुर्थपादवत्तद्वृत्तमर्धसमं भवेत् ॥ १५ ॥

यस्य पादचतुष्केऽपि लक्ष्म भिन्नं परस्परम् ॥

तदाहुर्विषमं वृत्तं छंदःशास्त्रविशारदाः ॥ १६ ॥

यस्य पादचतुष्टयेऽपि परस्परं लक्षणं भिन्नं भेदयुक्तं भवति ताद्वि-
षमं वृत्तं छंदःशास्त्रविशारदा आहुः कथयन्ति ॥ १६ ॥

आरभ्यैकाक्षरात्पादादेकैकाक्षरवर्धितैः ॥

पृथक्छंदो भवेत्पादैर्यावत्षड्विंशतिं गतम् ॥ १७ ॥

एकैकाक्षरात्पादादारभ्य आदौ कृत्वैकैकमक्षरं वर्धितं येषु पादेषु
ते एकैकाक्षरवर्धितास्तैः एकैकाक्षरवर्धितैः पादैः पृथक् छंदो भवेत्
पादैरित्यंभूतैर्यावत् षड्विंशतिं गतम् । तथा च प्रथमजातावुक्तायां

२६

वृत्तरत्नाकरः ।

चत्वारोप्येकाक्षराः पादा भवन्ति अत्युक्ताजातौ चत्वारोपि द्व्यक्षराः
पादा भवन्ति इत्थं यावत् यथा वृत्तावृत्तयोश्चत्वारोपि पादाः षड्विंश-
तिवर्णप्रमाणा भवन्ति ॥ १७ ॥

तदूर्ध्वं चण्डवृष्ट्यादिदण्डकाः परिकीर्तिताः ॥

शेषं गाथा त्रिभिः षड्विंशरणैश्चोपलक्षिताः ॥ १८ ॥

यस्याः षड्विंशत्यक्षरजातेरूर्ध्वं चण्डवृष्टिरादिर्येषां ते च ते दण्डका-
श्च ते चण्डवृष्ट्यादिदण्डकाः परि समंतात्कीर्तिताः कथिताः। उक्तान्य-
च्छन्दःशेषं सा गाथा । सा च त्रिभिः षड्भिर्वा चरणैः पादैरुपल-
क्षिता चिह्निता भवति ॥ १८ ॥

उक्तात्युक्ता तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुपूर्विका ॥

गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहतीपंक्तिरेव च ॥ १९ ॥

इदानीं छंदोजातेरुद्देशमाह । उक्ता १ अत्युक्ता २ मध्या ३
प्रतिष्ठा ४ अन्या सुपूर्विका सुप्रतिष्ठा ५ गायत्री ६ उष्णिक् ७
अनुष्टुप् ८ बृहती ९ पंक्तिः १० ॥ १९ ॥

त्रिष्टुप् च जगती चैव तथातिजगती मता ॥

शक्करी सातिपूर्वा स्यादष्ट्यष्ट्यष्टी ततः स्मृते ॥ २० ॥

त्रिष्टुप् ११ जगती १२ अतिजगती १३ शक्करी १४ सा शक्करी
अतिपूर्वा स्यादतिशक्करी १५ अष्टिः १६ अत्यष्टिः १७ ॥ २० ॥

धृतिश्चातिधृतिश्चैव कृतिः प्रकृतिराकृतिः ॥

विकृतिः संकृतिश्चापि तथाभिकृतिरुत्कृतिः ॥ २१ ॥

धृतिः १८ अतिधृतिः १९ कृतिः २० प्रकृतिः २१ आकृतिः
२२ विकृतिः २३ संकृतिः २४ अभिकृतिः २५ उत्कृतिः २६ ॥ २१ ॥

सटीकः ।

२७

इत्युक्ताश्छंदसां संज्ञाः क्रमशो वच्मि सांप्रतम् ॥

लक्षणं सर्ववृत्तानां मात्रावृत्तानुपूर्वकम् ॥ २२ ॥

इति भट्टकेदारविरचिते वृत्तरत्नाकरे प्रथ-

मोऽध्यायः ॥ १ ॥

इति छंदसां संज्ञा जात्याख्याः क्रमशः क्रमेण उक्ताः । सांप्रतं सर्ववृत्तानां लक्षणं चिह्नं वच्मि भणामि मात्रावृत्तान्यार्यादीनि अनु पूर्वं यस्मिँल्लक्षणे तन्मात्रावृत्तानुपूर्वकं लक्षणं भणामीति संबंधः॥२२॥ इति वृत्तरत्नाकराख्यच्छंदःशास्त्रस्य टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

आर्यालक्षणमाह ॥ लक्ष्मैतत्सप्त गणा गोपेता

भवति नेह विषमे जः ॥ षष्ठोऽयं न लघुर्वा

प्रथमेऽर्धे नियतमार्यायाः ॥ १ ॥ ॥ ॥

सांप्रतमार्यालक्षणमाह । आर्यायाः प्रथमेर्धे एतल्लक्ष्म लक्षणं नियतं निश्चितं वर्तते । एतत्किं सप्त गणा गोपेताः इहास्यामार्यायां विषमे स्थाने प्रथमतृतीयपंचमसप्तमरूपे जगणो न भवति षष्ठश्चायं जगणो भवति अथवा न लघुर्भवति इत्यार्याप्रथमदले निश्चितं लक्षणं भवति शिष्येण पृष्ठम् आर्यायाः कचित्पदनियमोऽस्ति । गुरुराह॥१॥

षष्ठे द्वितीयलात्परकेंऽते मुखलाच्च सयतिप-

दनियमः ॥ चरमेर्धे पंचमके तस्मादिह भवति

षष्ठो लः ॥ २ ॥

षष्ठे द्वितीयेत्यादिख्याख्या । षष्ठेऽते षष्ठस्थानवर्तिनि नलघुरूपे द्वितीयलात्द्वितीयलघोः प्रारभ्य नियमो भवति षष्ठे नगणलघौ प्रारभ्य नियमो भवति षष्ठे नगणलघौ सति प्रथमलघुस्थाने यतिरित्यर्थः।

२८

वृत्तरत्नाकरः ।

तथा परके पुरोवर्तिनि सप्तमर्केऽन्ते नलघौ सति मुखलात्परः पदानि-
यमो भवति षष्ठगणांते यतिरित्यर्थः । पंचमीत्वात्पूर्वसंग्रहः । अत्र
पंचमी अर्वाक्सूचिका दृश्यते । यथा पाटलिपुत्रादृष्टो देव इत्यत्र
पाटलिपुत्रपुरादर्वाक् इति गम्यते । चरमेर्धे द्वितीयदले पंचमर्केत
सति पंचमगणस्थानवर्तिनि नलघौ सति तस्मान्मुखलघुतः परतः
पदनियमो भवति चतुर्थगणांते यतिरित्यर्थः । इह द्वितीयेऽर्धे षष्ठा
लो लघुर्भवति ॥ २ ॥

त्रिष्वंशकेषु पादो दलयोराद्येषु दृश्यते यस्याम् ॥

पथ्येति नाम तस्याश्छंदोविद्धिः समाख्यातम् ॥ ३ ॥

यस्या आर्यायाः द्वयोराद्येषु त्रिष्वंशेषु गणेषु द्वादशमात्रासु
पादो दृश्यते शेषं प्रकटम् ॥ ३ ॥

संलंघ्य गणत्रयमादिमं शकलयोर्द्वयोर्भवति

पादः ॥ यस्यास्तां पिंगलनागो विपुलामिति

समाख्याति ॥ ४ ॥

यस्या आर्याया द्वयोः शकलयोरादिमं गणत्रयं विलंघ्यातिक्रम्य
पादो भवति तां पिंगलश्चासौ नागश्च पिंगलनागः पिंगलाचार्यस्य
शेषरूपत्वात् । विपुलार्यामिति समाख्याति ॥ ४ ॥

उभयार्धयोर्जकारौ द्वितीयतुर्यौ गमध्यगौ यस्याः ॥

चपलेति नाम तस्याः प्रकीर्तितं नागराजेन ॥ ५ ॥

यस्या आर्यायाः उभयार्धयोर्द्वितीयतुर्यौ जकारौ स्यातां जकारौ
किंभूतौ गुरु मध्यगतौ यस्याः चपलेति नाम नागराजेन प्रकीर्तितं
कथितम् ॥ ५ ॥

आद्यं दलं समस्तं भजेत लक्ष्म चपलागतं

सटीकः ।

२९

यस्याः ॥ शेषे पूर्वजलक्ष्मा मुखचपला सोदिता
मुनिना ॥ ६ ॥

यस्या आर्याया आद्यं दलं प्रथमं चपलागतं चपलाश्रितं लक्ष्म
लक्षणं समस्तं भजेत आश्रयेत शेषे पश्चिमेऽर्धे पूर्वजं लक्ष्म यस्याः
सा पूर्वजलक्ष्मा मुखे आदौ चपला मुखचपला सा उदिता कथिता
मुनिना पिंगलेन ॥ ६ ॥

प्राक्प्रतिपादितमर्द्धे प्रथमे प्रथमेतरे तु चपलायाः ॥
लक्ष्माश्रयेत सोक्ता विशुद्धधीभिर्जघनचपला ॥ ७ ॥

इत्यार्याप्रकरणम् ।

प्रथमेर्द्धे प्राक् पूर्वे प्रतिपादितं कथितं सप्तगणा गोपेता भवति ।
नेह विषमे ज इत्यादिलक्षणमाश्रयेत पुनः प्रथमेतरे तु चरमेऽर्द्धे
चपलायाः लक्ष्म लक्षणमाश्रयेत सा विशुद्धधीभिर्जघने पश्चाद्भागे
चपला इव जघनचपलोक्ता ॥ ७ ॥ इति पंचार्याभेदाः ॥ इत्या-
र्याप्रकरणम् ॥

आर्याप्रथमदलोक्तं यदि कथमपि लक्षणं भवेदु-
भयोः ॥ दलयोः कृतयतिशोभां तां गीतिं गी-
तवान् भुजंगेशः ॥ १ ॥

अधुना गीतिलक्षणमाह ॥ यदि कथमप्यार्यायाः प्रथमदलोक्तं
लक्षणमुभयोरपि दलयोर्भवेत् तां गीतिं भुजंगेशः पिंगलः गीतवान् ।
गीतिं किंविशिष्टां कृता यतिभिर्विच्छेदैः शोभा यस्याः सा तथा ताम् १

आर्याद्वितीयकेऽर्धे यद्वादितं लक्षणं तत्स्यात् ॥

यद्युभयोरपि दलयोरुपगीतिं तां मुनिब्रूते ॥ २ ॥

३०

वृत्तरत्नाकरः ।

यदार्याद्वितीयकेऽर्थे लक्षणं गदितं कथितं वर्तते तल्लक्षणम् उभयो-
रपि दलयोः स्यात्तदा तामुपगीतिं मुनिः पिङ्गलो ब्रूते भणति ॥ २ ॥

आर्याशकलद्वितयं व्यत्ययरचितं भवेद्यस्याः ॥

सोद्रीतिः किल कथिता तद्वद्यत्यंशभेदसंयुक्ता ॥ ३ ॥

यस्या आर्यायाः शकलद्वितयं खंडद्वयं व्यत्ययरचितं प्रथमे
स्थाने द्वितीयं द्वितीयस्य स्थाने प्रथमं लक्षणं भवेत् प्रथमे दले मात्रा
२७ द्वितीयदले मात्रा ३० सा उद्रीतिः किलशब्दो निश्चये एतर्होव
किल श्रूयते । कथिता तद्वत् तेनैव प्रकारेण यतयश्च अंशाश्च यत्यं-
शाः तेषां भेदस्तेन संयुक्ता ॥ ३ ॥

आर्या पूर्वार्धे यदिगुरुणैकेनाधिकेन निधने युक्त-
म् ॥ इतरत्तद्वनिखिलं दलं यदीयमुदितैवमा-
र्यागीतिः ॥ ४ ॥

इति गीतिप्रकरणम् ।

यदि आर्यापूर्वार्धमेकेनाधिकेन गुरुणा निधने अवसाने युक्तं
भवति तदीयमितरद्वितीयं दलं निखिलं समस्तं तद्वत्तस्येव पूर्वदलबद्ध-
वति तदाएवमार्यागीतिरुक्ता उदिता समस्तपादेषु कलाद्वात्रिंशत् ३२
भवन्ति ॥ ४ ॥ इति चतस्रो गीतयः ॥ इति गीतिप्रकरणम् ॥

षड्विषमेऽष्टौ समे कलास्ताश्च समे स्युर्नो निरं-
तराः ॥ न समात्र पराश्रिताः कला वैतालीयेऽ
ते रलौ गुरुः ॥ १ ॥

अत्र वैतालीये छंदसि विषमे पादे प्रथमतृतीयरूपे षट् कला
भवन्ति समे पादे द्वितीयचतुर्थरूपेऽष्टौ कला भवन्ति च पुनस्ताः कलाः

सटीकः ।

३१

समे पादे निरंतरा अंतररहिता लघवो न स्युः अत्र वैतालीये समक-
ला द्वितीया चतुर्थी षष्ठी च पराश्रिता न भवति कौर्थः द्वितीया
लघुरूपा कला तृतीयकलायां न मिलति चतुर्थी पंचम्यां षष्ठी सप्त-
म्यां चेत्थं न स्यात् पूर्वाश्रिताः स्युः द्वितीया प्रथमायां चतुर्थी तृती-
यायामेवं स्यात् । अंते षट् कलाग्रतोऽष्टकलाग्रतश्च रलौ रगणलघू
कार्यौ ततो गुरुरेक इति चतुष्पादेषु ॥ १ ॥

पर्यंते यौ तथैव शेषं त्वौपच्छंदसिकं सुधीभिरुक्तम् २

पर्यंते अंते यौ रगणयगणौ भवतः शेषं तथैव षट्कला विषमेऽष्टौ
समे तदौपच्छंदसिकं सुधीभिः पंडितैरुक्तं भणितम् ॥ २ ॥

आपातलिका कथितेयं भाद्रुरुकावथ पूर्ववदन्यत् ॥३॥

भाद्रगणादुरुकौ द्वौ यदि भवतस्तदा आपातलिका नाम छंदो
भवति अथानंतरमन्यत्पूर्ववत् ॥ ३ ॥

तृतीययुग्दाक्षिणांतिका समस्तपादेषु द्वितीयलः ॥४॥

समस्तपादेषु द्वितीयो लघुस्त्वृतीयेन सह युक् संमिलितो भवेत्
तदा दक्षिणांतिका नाम छंदो भवति ॥ ४ ॥

उदीच्यवृत्तिर्द्वितीयलः सक्तोऽग्रेण भवेदयुग्मयोः ॥५॥

यत्र अयुग्मयोर्विषमपादयोर्द्वितीयो लघुरग्रेण तृतीयेन लघुना सह
सक्तः संबद्धो मिलितो भवति सा उदीच्यवृत्तिरुदिता कथिता ॥ ५ ॥

पूर्वेण युतोऽथ पंचमः प्राच्यवृत्तिरुदितेतियुग्मयोः ॥६॥

अथ यत्र युग्मयोः समपादयोः पंचमो लघुः पूर्वेण युतश्चतुर्थेन
संयुक्तो भवति सा प्राच्यवृत्तिरुदिता ॥ ६ ॥

यदा समावोजयुग्मकौ पूर्वयोर्भवति तत्प्रवृत्तकम् ॥७॥

३२

वृत्तरत्नाकरः ।

ओजयुग्मकौ विषमसमौ यदा पूर्वयोरुदीच्यवृत्तिप्राच्यवृत्त्योः
समौ तुल्यौ यथासंख्येन विषमसमौ यदा वा भवतस्तदा प्रवृत्तकं
नामछन्दो भवति ॥ ७ ॥

अस्य युग्मरचिताऽपरांतिका ॥ ८ ॥

अस्य वैतालीयस्य युग्मरचिता समपादरचिता समस्तपादेष्वष्टौ
कला रगणो लघुर्गुरुश्च भवति साऽपरांतिका नाम छंदः ॥ ८ ॥

अयुग्मगा चारुहासिनी ॥ ९ ॥

इति वैतालीयप्रकरणम् ।

वैतालीयादेर्विषमपादजाता समस्तपादेषु सैव लक्षणेन चारुहासि-
नी भवति ॥ ९ ॥ इति वैतालीयप्रकरणम् ॥

वक्रं नाद्यान्नसौ स्यातामब्धेर्योऽनुष्टुभि ख्या-
तम् ॥ १ ॥

आद्यात्प्रथमाक्षरात्परतो नसौ नगणसगणौ न स्यातां न भवेतां
किंतु हि नियमेनाब्धेः परो यो यगणः कार्यस्तदा वक्रं नाम छंदः
स्यात् । अनुष्टुभि अनुष्टुप्प्रकरणे ख्यातं प्रसिद्धम् ॥ १ ॥

युजोर्जेन सरिद्धर्तुः पथ्यावक्रं प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥

युजोः समपादयोः सरिद्धर्तुः समुद्राच्चतुरक्षरात् जेन जगणेन
कृत्वा पथ्यावक्रं नाम छंदः प्रकीर्तितं कथितम् ॥ २ ॥

अयुजोर्जेन वारिधेस्तदेव विपरीतादि ॥ ३ ॥

अयुजोर्विषमपादयोर्वारिधेश्चतुरक्षरात्परे पादे जेन जगणेन तदेव
पथ्यावक्रं नाम विपरीतादि विपरीतपथ्यावक्रं भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥

चपलावक्रमयुजोर्नकारश्चेत्पयोराशेः ॥ ४ ॥

सटीकः ।

३३

अयुजोः विषमपादयोः पयोराशेः समुद्राच्चतुरक्षराच्चेद्यादि नकारो न-
गणो भवति तदा चपलवक्त्रं नाम छंदः स्यात् ॥ ४ ॥

यस्यां लः सप्तमो युग्मे सा युग्मविपुला मता॥५॥

यस्यां छंदोजातौ सप्तमस्थाने युग्मे समपादे सप्तमो लो लघुर्भ-
वति सा युग्मविपुला मताऽभिप्रेता ॥ ५ ॥

सैव तस्याखिलेष्वपि ॥ ६ ॥

सैव तस्याचार्यस्याभिप्रायेण यस्याः सकलेषु समस्तेषु सप्तमो
लघुर्भवति सा युग्मविपुला भवति ॥ ६ ॥

भेनाव्धितो भाद्विपुला ॥ ७ ॥

अन्धितः समुद्राद्भेन भगणेन भाद्रकारात्परा विपुला भविष्यत्यर्थः७॥

इत्थमन्या रश्चतुर्थात् ॥ ८ ॥

इत्थममुना प्रकारेण चतुर्थाच्चतुरक्षरात् रो रगणो यदि भवति
तदान्या रविपुला भवति ॥ ८ ॥

नोम्बुधेश्चेन्नविपुला ॥ ९ ॥

अंबुधेः समुद्राच्चतुरक्षरात्परो यदि नो नगणस्तदा नविपुला भवति९
तोऽब्धेस्तत्पूर्वान्या भवेत् ॥ ९० ॥

इति वक्त्रप्रकरणम् ।

अब्धेश्चतुरक्षराद्यादि तस्तदा अन्या विपुला तत्पूर्वा तविपुला
भवति ॥ १० ॥ इति वक्त्रप्रकरणम् ॥

द्विकगुणितवसुलघुरचलधृतिरिति ॥ १ ॥

अथात्र वृत्तान्यधिक्रियन्ते तान्येवाह॥ द्वावेव द्विकौ द्वाभ्यां गुणि-

३४

वृत्तरत्नाकरः ।

ता वसवोष्टौ लघवो यस्यां सा द्विकगुणितवसुलघुः अचलधृतिर्नाम
छंदो भवति तथा आपदाकुलकं छंदो यावद्विकगुणितवसुलघुरिति
वर्तते तेनोत्तरत्र षोडश मात्रा अधिक्रियन्ते ॥ १ ॥

मात्रासमकं नवमाल्गंतम् ॥ २ ॥

उपचित्रा नवमे रयुक्ते ॥ ३ ॥

अष्टाभ्यो भाद्रावुपचित्रा ॥ ४ ॥

जान्त्वावथाम्बुधेर्विश्लोकः ॥ ५ ॥

मात्रासमकं छंदः स्याद्यत्र नवमो ल लघुः । ग् गुरुः अंते यस्य
तत् षोडश मात्राः । अष्टाभ्यो मात्राभ्यः परयुक्ते दशमयुक्ते नवमे
मात्राषोडशके उपचित्रा भवति । अष्टाभ्यो भगणस्तस्माद्द्वौ गुरू
यदीयौ भवतस्तदा उपचित्रा स्यात् । अंबुधेश्वतसृभ्यो मात्राभ्यः
परो जगणो यदि भवति न्द्वौ वा नगणलघू वा भवतस्तदा विश्लो-
कोनाम छंदो भवति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

तद्युगलाद्धानवासिका स्यात् ॥ ६ ॥

तद्युगलादम्बुधियुग्मात् अष्टाभ्यो मात्राभ्यः परो जो यदि वा
न्द्वौ तदा वानवासिकानाम छन्दो भवति ॥ ६ ॥

बाणाष्टनवसु यदि लश्चित्रा ॥ ७ ॥

यदतीतकृतविविधलक्ष्मयुतैर्मात्रासमादिपादैः

कलितम् ॥ अनियतवृत्तपरिमाणसहितं प्रथितं

जगत्सु पादाकुलकम् ॥ ८ ॥

बाणाष्टनवसु पंचमाष्टनवमात्रासु यदि लो लघुस्तदा चित्रानाम
छंदः ॥ ७ ॥ यदिति । अतीतं पूर्वं कृतं विविधं नानारूपं लक्ष्म
लक्षणं तेन कलितैः प्रागुक्तमात्रासमादिलक्षणसहितैः पादैर्यच्छन्दः

सटीकः ।

३५

कलितमनियतमनिश्चितं यद्वृत्तपरिमाणं तेन सहितमेवंविधं जगत्प्र-
सिद्धं यत्तत्पादाकुलकं नाम छंदः ॥ ८ ॥

वृत्तस्य लो विना वर्णैर्गा वर्णा गुरुभिस्तथा ॥
गुरवो लैर्दले नित्यं प्रमाणमिति निश्चितम् ॥ ९ ॥

वृत्तस्येति । यस्य कस्यापि वृत्तस्य लो लघवो मात्रारूपा भवति
तेभ्यो वर्णैरक्षरैर्विना गा गुरुसंख्या भवति तथा तेभ्यो लघुभ्यो गुरु-
भिस्तसंख्यां विना वर्णसंख्या भवति तेभ्यो मात्राभ्यः तैर्लघुभि-
र्विना शेषमात्राणां च दले कृते सति तत्संख्याका गुरवो वाच्याः ॥
यथात्रैव वृत्ते एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ॥ ९ ॥

शिखिगुणितदशलघुरचितमपगतलघुयुगलमप-
रमिदमखिलम् ॥ सगुरुकशकलयुगलमपि सुप-
रिघटितललितपदनिचिति भवति शिखा ॥ १० ॥

शिखीति ॥ शिखी अग्निः ३ शिखिभिस्त्रिभिर्गुणिता ये दश लघवस्तै
रचितं यत्तत् । पुनः कीदृशमपगतं लघुयुगलं यस्मात्तत् । एवं प्रथमं
दलं तथापरं द्वितीयं दलमखिलं संपूर्णं त्रिंशन्मात्रके तथा दलद्वय-
मपि सगुरुकं । कोऽर्थः । प्रथमे दलेऽष्टाविंशतिलघवः प्राति गुरुश्च
द्वितीये त्रिंशन्मात्राः प्रातिगुरुः एवं दलद्वये द्विषष्टिलघव इत्यर्थः ।
कथंभूतं सुपरि शोभनप्रकारेण घटितानि बद्धानि मनोज्ञानि पदानि
तेषां निचिती रचना यस्मिंस्तच्छिखानाम् छंदो भवति ॥ १० ॥

विनिमयविहितसकलयुगललघुललितपदवित-
तिरचितगणनिचया ॥ श्रुतिसुखकृदियमपिजगति
जशिर उपगतवति जि सति भवति स्वजा ॥ ११ ॥

विनिमयेन वैपरीत्येन विहितं यत्सकलयुगलं तस्य लघवस्तैर्ल-

३६

वृत्तरत्नाकरः ।

लिता या विततिः पदश्रेणिस्तया रचिता निबद्धा गणसमूहा
यस्यां सा श्रुत्योः सुखं करोतीति श्रुतिसुखकृत् क सति जिजकारे
जकारस्य शिरसि उपगतवतीत्यर्थः । स्वजानाम छंदः ॥ ११ ॥

अष्टावर्धे गा द्व्यभ्यस्ता यस्याः सानंगक्रीडोक्ता॥
दलमपरमपि वसुगुणितसलिलनिधिलघुकविर-
चितपदवितति भवति ॥ १२ ॥

यस्या अर्धे दले अष्टौ गा गुरवो भवन्ति कथंभूता गुरवःद्व्यभ्यस्ता
द्विगुणिताः षोडश गुरव एव स्युरित्यर्थः । तथापरं द्वितीयमपि
दलं वसुभिरष्टभिर्गुणिता ये सलिलनिधयश्चत्वारो लघवो यत्तत्क-
विभी रचिता पदविततिः पदश्रेणिर्यस्य तत् सा अनंगक्रीडानाम
छंदो भवति ॥ १२ ॥

त्रिगुणनलघुरवसितिगुरुरिति दलयुगकृततनु-
रिह रुचिरा ॥ १३ ॥
इति मात्राप्रकरणम् ॥ इति भट्टकेदारराचिते
वृत्तरत्नाकरे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

त्रिगुणास्त्रिभिर्गुणिता नव लघवो यस्यां सा त्रिगुणनवलघुः
अवसितौ अवसाने गुरुर्यस्याः सा अवसितिगुरुः इत्येवं दलयुगेन
खंडयुगेन कृता तनुर्यस्याः सा दलयुगकृततनुः रुचिरानामेति
छंदः ॥ १३ ॥ इति वृत्तरत्नाकराख्ये छंदसि मात्राप्रकरणवृत्तौ
द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

उक्ता गः श्रीः ॥ १ ॥ अत्युक्ता गौ स्त्री ॥ २ ॥
मध्या मो नारी, रो मृगी ॥ ३ ॥ प्रतिष्ठा म्मौ
चेत्कन्या ॥ ४ ॥

सटीकः ।

३७

इदानीं समवृत्ताध्यायमभिधातुमाह ॥ गः गुरुर्यदि पादेपादे एकैको वर्णो भवति तदा उक्तायां जातौ श्रीनाम वृत्तं भवति ॥ १ ॥ पादेपादे द्वौ गकारौ यदि भवतस्तदा अत्युक्तायां जातौ स्त्रीनाम छंदो भवति ॥ २ ॥ पादेपादे एकैको मगणो यदि भवति तदा मध्यायां जातौ नारीनाम छंदः । रो रगणो यदि भवति तदा मध्यायां जातौ मृगीनाम छंदः ॥ ३ ॥ एवं यावंतश्छंदोभेदा भवंति तावंत एवमवतार्याः । म्गौ मगणगुरु चेद्यादि भवतस्तदा प्रतिष्ठायां जातौ कन्यानाम छंदः ॥ ४ ॥

सुप्रतिष्ठा ॥ भ्गौ गिति पंक्तिः ॥ ५ ॥

गायत्री । त्थौ स्तस्तनुमध्या । शशिवदनान्यौ
त्सौ चेद्रसुमती ॥ ६ ॥

भ्गौ मगणो द्वौ गुरु च भवत इति सुप्रतिष्ठायां जातौ पंक्तिर्नाम छंदः ॥ ५ ॥ त्थौ तगणयगणौ यदि स्तस्तदा गायत्र्यां जातौ तनुमध्या । न्यौ नगणयगणौ यदि तदा शशिवदना । चेद्यादि त्सौ तगणसगणौ भवतस्तदा वसुमती ॥ ६ ॥

उष्णिक् । मधु यदि ननगाः । कुमारललिता

ज्जसौग् । म्सौग्ः स्यान्मदलेखा ॥ ७ ॥

यदि ननगाः द्वौ नगणौ गुरुश्च भवति तदा उष्णिहि जातौ मधुसंज्ञं भवति । ज्जसौग् जगणसगणौ गुरुश्च कुमारललिता । म्सौग्ः मगणसगणौ गुरुश्च यदा भवति तदा मदलेखा ॥ ७ ॥

अनुष्टुप् ॥ भौ गिति चित्रपदा गः । मो मो गो
गो विद्युन्माला ॥ माणवकं भात्तलगाः । म्नौ गौ

३८

वृत्तरत्नाकरः ।

हंसरुतमेतत् । जौ समानिका गलौ च । प्रमा-
णिका जरौ लगौ । वितानमाभ्यां यदन्यत् ॥ ८॥

अथानुष्टुप्जातौ भौग् द्वौ भगणौ गुरुद्वयं च यदा भवति तदा चित्रपदानाम् । मो मो गो गो द्वौ मगणौ द्वौ गुरु च विद्युन्माला छंदः । भाद्रगणात् परे तलगाः तगणलघुगुरवो यदि भवन्ति तदा माणवकं छंदः । मगणनगणौ द्वौ गुरु चैतत् हंसरुतं नाम छंदः । रगणजगणौ गुरुलघू च यदि भवतस्तदा समानिकानाम् छंदः । जगणरगणौ लघुगुरु च तदा प्रमाणिकानाम् छंदः । आभ्यां समानिकाप्रमाणिकाभ्यां यदन्यलक्षणं तद्वितानं नाम छंदो भवति ॥ ८॥

बृहती । रात्रसाविह हलमुखी । भुजगशिशुभृता
नौ मः ॥ ९ ॥

अथ बृहत्यां जातौ रात्र रगणात्परौ नसौ नगणसगणौ यदि भवतस्तदा हलमुखीनाम् छंदः । इहास्मिन् शास्त्रे द्वौ नगणौ मगणश्च यदि भवति तदा भुजगशिशुभृतानाम् छंदो भवति ॥ ९॥

पंक्तिः । म्सौ ज्गौ शुद्धविराडिदं मतं । मनौ
गौचेति पणवनामेदम् । जौ रगौ मयूरसारिणी
स्यात् । म्भौ सगयुक्तौ रुक्मवतीयम् । ज्ञेया
मत्ता मभसगयुक्ता । चंपकमाला चेद्रमसाद्रः ।
नरजगैर्भवेन्मनोरमा ॥ १० ॥

पंक्त्यां जातौ म्सौ मगणसगणौ ज्गौ जगणगुरु च यदि भवतस्तदा शुद्धविराडिति मतमभिप्रेतम् । मगणनगणौ रगणगुरु च यदा भवतस्तदा पणवनामकं छंदः । रगणजगणौ रगणगुरु च यदि भवतस्तदा मयूरसारिणीनाम् छंदः स्यात् । भगणमगणौ सगणगुरुभ्यां

सटीकः ।

३९

युक्तौ यदि भवतस्तदा रुक्मवतीयं भवति । मभसगाः मगणभगण-
संगणगुरवस्तैर्युक्ता यदा भवति तदा मत्ता ज्ञेया । भगणमगणसग-
णाञ्चेद्यादि गुरुः भवति तदा चंपकमालानाम छंदः । नगणजगणरग-
णगुरुभिर्युक्ता यदि भवेत्तदा मनोरमा भवति ॥ १० ॥

त्रिष्टुप् । त्रौ जौ गुरुणेयमुपस्थितोक्ता । स्या-
दिन्द्रवज्रा यदि तौ जगौगः । उपेंद्रवज्रा जतजा-
स्ततो गौ । अनंतरोदीरितलक्ष्मभाजौ पादौ
यदीयावुपजातयस्ताः । इत्थं किलान्यास्वपि
मिश्रितासु स्मरंति जातिष्विदमेव नाम ॥ सां-
द्रपदं भ्तौ नगलघुभिश्च । नजजलगैर्गदिता
सुमुखी । दोधकवृत्तमिदं भभभाद्रौ । शालिन्यु-
क्ता म्त्तौ तगौ गोब्धिलोकैः । वातोर्मियं गदिता
म्तौ तगौ गः पंचरसैः श्रीर्भतनगैः स्यात् ।
म्भौ न्लौ गः स्याद्भ्रमरविलसिता । रात्रराविह
रथोद्धता लगौ । स्वागतेति रनभाद्रुरुयुग्मम् ।
ननसगगुरुरचिता वृत्ता । ननरलगुरुभिश्च भ-
द्रिका । श्येनिका रजा रलौ गुरुर्यदा । उपस्थि-
तमिदं ज्सौ ताद्रकारौ ॥ ११ ॥

त्रिष्टुभि जातौ तगणजगणौ जगणगुरु च गुरुणा कृत्वा यदि
तदेयमुपस्थिता उक्ता कथिता । द्वौ तगणौ जगणगुरु गुरुश्च यदि
भवति तदा इंद्रवज्रानाम छंदः स्यात् । जतजा जगणतगणजगणा-
स्ततोऽग्रतो गुरु द्वौ च यदि भवतस्तदा उपेंद्रवज्रा भवति । अनंतर
शब्दे पाश्चात्त्यवृत्तद्वयमिन्द्रवज्रौपेंद्रवज्राख्यं गृह्यते अनंतरमुदीरितम-

४०

वृत्तरत्नाकरः ।

नंतरेदीरितमुनंतरोदीरितं तच्च लक्ष्म तद्भजतः अनंतरोदीरितलक्ष्म-
 भाजौ यौ यदीयौ पादौ यस्या इमौ यदीयौ ता उपजातय उच्यन्ते ।
 इत्थमनेन प्रकारेण अन्यास्वपि जातिषु मिलितासु पूर्वाचार्या इदमेव
 नाम स्मरन्ति । यथा कुमारसंभवे प्रथमसर्गे उपजातिश्छंदः । “अ-
 स्त्युत्तरस्यां दिशि देवतात्मा” अत्र प्रथमपादे इन्द्रवज्रा । “हिमालयो
 नाम नगाधिराज” इत्यत्रोपेन्द्रवज्रा । एवं तृतीयचतुर्थचरणयोरप्यवग-
 न्तव्यम् । भूतौ भगणतगणौ नगलघुभिः नगणगुरुलघुभिश्च सांद्रपदं
 नाम छंदः । नजजलगैः नगणजगणजगणलघुगुरुभिस्तदा सुमुखी
 गदिता कथिता । भभभाद्रणाद्वौ गुरु यदि भवतस्तदा इदं दोषकं
 वृत्तं स्यात् । मततगणादग्रे द्वौ गुरु भवतोऽत्राब्धिलोकैश्चतुःसप्तभि-
 रक्षैर्यतिर्विधेया तदा शालिनी उक्ता । अत्र छंदसि चतुर्वर्णे-
 भ्यः एका यतिः कार्या ततः सप्तवर्णेभ्यो द्वितीया यतिर्विधेया ।
 परमत्र यदि यतिर्न स्यात्तदा छंदोप्यलीकः । मगणतगणौ तगणगुरु
 गुरुश्च इयं वातोमीं पंचरसैः पंचभिः षड्भिश्च यतिर्भवति । मतनगणैः
 भगणतगणनगणैर्गुरुभ्यां तदा श्रीर्नाम छंदः स्यात् । मगणभगणौ
 नगणलघुगुरुवश्च भवन्ति तदा भ्रमरविलसिता स्यात् । इह छंदोजातौ
 रात् रगणान्नरौ नगणरगणौ लघुगुरु च भवतस्तदा रथोद्धता नाम ।
 रनभात् रगणनगणभगणाद्यदि गुरुयुग्मं भवति तदा स्वागता भवति ।
 नगणभगणसगणगुरुगुरुमी रचिता वृत्ता नाम छंदः । रगणजगणौ रग-
 णलघुगुरुवश्च यदा एवं तदा श्येनिका नाम छंदः जगणसगणौ ततः
 तगणात्परौ गुरु च भवतस्तदा उपस्थितमिदं छंदः ॥ ११ ॥

जगती । चंद्रवर्त्म गदितं तु रनभसैः । जतौ तु
 वंशस्थमुदीरितं जरौ । स्याद्रिन्द्रवंशा ततजैरसं-
 युतैः । इह तोटकमंबुधिसैः प्रथितम् । द्रुतविलं-
 वितमाह नभौ भरौ । वसुयुगविरतिर्नो म्यौ
 पुटोऽयम् । प्रमुदितवदना भवेन्नौ ररौ । नयस-

सटीकः ।

४१

हितौ न्यौ कुसुमविचित्रा । रसैजसजसा ^{१५८१ बाजार} ~~जल~~
 द्रतगतिः । भुजंगप्रयातं भवेद्यैश्चतुर्भिः । रैश्चतु-
 र्भिर्युता स्रग्विणी संमता । भुवि भवेन्नभजरैः
 प्रियंवदा । त्यौ त्यौ मणिमाला छिन्ना गुहवक्त्रैः ।
 धीरैरभाणि ललिता तभौ जरौ । जजाविह मौ-
 क्तिकदाम जजौ च । त्यौ त्याविति निर्दिष्टा पुष्प-
 विचित्रा । विभावरी तु सा जरौ जरौ यतः । प्रमि-
 ताक्षरा सजसजैरुदिता । ननभरसहिताभिहितो-
 ज्ज्वला । पंचाश्वैश्छिन्ना वैश्वदेवी ममौ यौ ।
 अब्ध्यंगैः स्याज्जलधरमाला म्भौ स्मौ । इह न-
 वमालिनी नजभरौ म्यौ । स्वरशरयिरतिर्ननौ रौ
 प्रभा । भवति नजावथ मालती जरौ इति व-
 द तामरसं नजजाद्यः ॥ १२ ॥

जगत्यां जातौ रश्च नश्च भश्च सश्च रनभसारगणनगणभगणस-
 गणास्तैश्चंद्रवर्त्म गदितं कथितम् । जश्च तश्च जतौ जगणतगणौ तु
 पुनः जरौ जगणरगणौ यदि भवतस्तदा वंशस्थं नाम छंद उदीरितं
 कथितम् । तगणनगणजगणैः रगणसंयुक्तैः इंद्रवंशा स्यात् । इह छंदो-
 जातौ अंबुधिसैश्चतुःसगणैः तोटकं प्रथितम् । नश्च भश्च नभौ नगण-
 भगणौ भरौ भगणरगणौ च भवतस्तदा द्रुतविलंबितमाह । नौ नगण-
 नगणौ म्यौ मगणयगणौ च यत्र वसवोऽष्टौ युगानि चत्वारि तैर्य-
 तिर्यस्मात्सोऽयं पुटो नाम छंदः । नौ नगणनगणौ ररौ रगणरगणौ च
 यत्र भवतः सा प्रमुदितवदना भवेत् । न्यौ नगणयगणौ नगणयगण-
 संयुक्तौ यत्र सा कुसुमविचित्रा । रसैः षड्भिर्यातिः जसजसा जगण-

४२

वृत्तरत्नाकरः ।

सगणजगणसगणैः रचिता या सा जलोद्धतगतिर्नाम छंदः । चतुर्भि-
 र्यैर्यगणैर्भुजंगप्रभातं नाम छंदो भवेत् । चतुर्भिः रैः रगणैः स्रग्विणी
 संमता कथिता । नगणभगणजगणरगणैर्भुवि पृथिव्यां प्रियंवदा नाम
 छंदो भवेत् । तगणयगणौ तगणयगणौ च यत्र सा मणिमाला नाम
 परं गुहवक्त्रैः छिन्ना गुहः कार्तिकेयस्तस्य वक्त्राणि मुखानि षट् तत्सं-
 ख्यया यतिविधेया तगणभगणौ जगणरगणौ च यत्र सा धीरैर्मनी-
 षिभिः ललिता अभाणि । चत्वारो जगणा यत्र तत् मौक्तिकदाम छं-
 दः इह अस्मिन्शास्त्रे स्यात् । तगणयगणौ तगणयगणौ च इत्यनेन
 प्रकारेण यत्र सा मुनिना पुष्पविचित्रा निर्दिष्टा कथिता । जगण-
 रगणौ तु पुनः जगणरगणौ यतो भवतः सा विभावरी नाम । सगण
 जगणसगणजगणैः प्रमिताक्षरानाम उदिता कथिता । नगणनगणभ-
 गणरगणसाहिता या सा उज्ज्वला अभिमता । द्वौ मगणौ ततो द्वौ
 यगणौ यत्र सा वैश्वदेवी परंतु पंचाश्वैश्छिन्ना पंचाक्षरैः प्रथमा
 यतिः ततोऽश्वैः सप्तभिर्द्वितीया यतिः कार्या । अब्धयश्चत्वारो गान्यष्टौ तैर्वि-
 रामो यत्र मगणभगणौ सगणमगणौ च स्याच्च सा जलधरमाला नाम
 छंदः । नगणजगणाभ्यां परौ भगणयगणौ यदि स्तस्तदा इह छंदो-
 जातौ नवमालिनी भवति । स्वरैः सप्तभिस्ततः शरैः पंचभिर्विरति-
 विरामो यत्र च द्वौ नगणौ द्वौ रगणौ च भवतः सा प्रभा नाम छंदः ।
 नगणजगणौ अथ जगणरगणौ यत्र स्तः सा मालती नाम भवति ।
 नगणजगणजगणात्परो यगणः स्यात्तदा इति तामरसं नाम त्वं
 वद कथय ॥ १२ ॥

अतिजगती । तुरगरसयतिर्नौ ततौ गः क्षमा ।
 म्रौ ज्रौ गस्त्रिदशयतिः प्रहर्षिणीयम् । चतुर्ग्रहैरिह
 रुचिरा ज्भौ सरौ गः । वेदै रंध्रैर्मूर्तौ यसंगा मत्त-
 मयूरम् । सजौ जतौ गो भवति मंजुभाषिणी । नन-
 ततगुरुभिश्चंद्रिकाश्चतुर्भिः ॥ १३ ॥

सटीकः ।

४३

अथातिजगतीजातिः । तुरगरसयतिः सप्तषड्भिर्विरामः स्याद्यत्र द्वौ नगणौ द्वौ तगणौ गुरुरेकश्च सा क्षमा नाम छंदः । मगणनगणौ जगणरगणौ गुरुश्च त्रिदशयतिः त्रिभिरक्षरैस्ततो द्वितीयो दशाक्षरैर्विरामः इयं प्रहर्षिणीनाम छंदः । जगणभगणौ सगणरगणौ गुरुश्च एभिः रुचिरा नाम छंदः । इह छंदासि चतुर्भिरक्षरैः प्रथमा यतिः ततो ग्रहैर्नवभिरक्षरैर्द्वितीया यतिः कार्या । वेदैश्चतुर्भिरक्षरैः रंधैः नवभिर्यतिः मगणतगणौ यगणसगणगुरुभिः सह यत्र च तत् मत्तमयूरं छंदः । जतौ जगणतगणौ सजौ सगणजगणौ गो गुरुश्च यत्र सा मंजुभाषिणी भवति । नगणनगणतगणतगणगुरुभिश्चांद्रिका नाम छंदः । परमश्वैः सप्तभिस्ततः ऋतुभिः षड्भिर्यतिः कार्या ॥ १३ ॥

शकरी । म्त्तौ न्मौ गावक्षग्रहविरतिरसंबाधा । ननरसलघुगैः स्वरैरपराजिता । ननभनलगिति प्रहरणकलिता । उक्ता वसंततिलका तभजा जगौ गः सिंहोद्धतेयमुदिता मुनिकाश्यपेन । उद्धर्षिणीति गदिता मुनिशैतवेन श्रीपिंगलेन कथिता मधुमाधवीति ॥ १ ॥ इंदुवदना भजसनैः सगुरुयुग्मैः ॥ द्विःसप्तच्छिदलोला म्मौ म्भौ गौ चरणे चेत् ॥ १४ ॥

अथ शक्यां चतुर्दशाक्षरायां जातौ मगणतगणौ नगणसगणौ द्वौ गुरु च तदाऽसंबाधा नाम छंदः । अत्र अक्षैरिन्द्रियैः पंचभिः ग्रहैर्नवभिर्यतिः कार्या । नगणनगणरगणसगणलघुगुरुभिरपराजिता नाम छंदः अत्र स्वरैः सप्तभिर्यतिः कार्या । द्वौ नगणौ भगणनगणौ लघुगुरु च इत्यनया रीत्या प्रहरणकलिका नाम छंदः । तगणभगणजगणजगणा द्वौ गुरु च एभिर्वसंततिलका उक्ता । मतांतरमाह । इयं वसंत-

४४

वृत्तरत्नाकरः ।

तिलका काश्यपेन मुनिना सिंहोद्धता उदिता भणिता । तथा
 शैतवेन मुनिना इयमुद्धर्षिणी निगदिता । श्रीपिंगलेनाचार्येणेयं
 मधुमाधवीति कथिता । एवं च रूपाण्यपि मतानि । भगणजगण-
 सगणनगणैर्गुरुयुग्मसाहितैरिदुवदना स्यात् । चेद्यदि चरणे पादे
 भगणसगणौ भगणभगणौ द्वौ गुरु च तदा अलोला नाम छंदः ।
 अत्र द्विःसप्तच्छित् द्वौ वारौ सप्तभिः सप्तभिः छित् छंदो यतिर्वि-
 राम इति ॥ १४ ॥

अतिशक्करी । द्विहतहयलघुरथगिति शशिकला ।
 श्रीगिति भवति रसनवकयतिरियम् । वसुमु-
 नियतिरिह मणिगुणनिकरः । मा बाणा यस्यां
 सा कामक्रीडा ज्ञातव्या । ननमयययुतेयं मा-
 लिनी भोगिलोकैः । भवति नजौ भजौ रसहितौ
 प्रभद्रकम् ॥ सजना नयौ शरदशकविरतिरेला ।
 भ्रौ म्यौ यांतौ भवेतां सप्ताष्टकैश्चंद्रलेखा ॥ १५ ॥

अथ पंचदशक्षरायां शक्करी जातौ द्विहता द्वाभ्यां गुणिता हयाः
 सप्त जाताश्चतुर्दश प्रागेव तावंतो लघवस्तदनु एको गुरुरित्यमुना
 प्रकारेण शशिकला नाम छंदो भवति । इयं शशिकला यदि रसनव-
 कयतिः षट्पदवभिर्यतिस्तदेत्यनया रीत्या सप्त नाम भवति । इह
 अस्यां शशिकलायामष्टसप्तभिर्यतिस्तदेयं मणिगुणनिकरः स्यात् ।
 मा बाणाः पंच मगणाः यस्यां सा कामक्रीडासंज्ञा ज्ञातव्या । द्वौ
 नगणौ एको मगणो द्वौ यगणौ च एभिर्युता इयं मालिनी अस्यां
 भोगिलोकैः अष्टभिः सप्तभिश्च यतिर्विधेया । नगणजगणौ भगण-
 जगणौ रगणसहितौ तदा प्रभद्रकं नाम छंदो भवति सगणजगण
 नगणाः नगणयगणौ च भवतो यत्र शरदशकविरतिः पंचभिस्ततो
 दशभिर्वर्णैर्यतिर्भवति सा एला संज्ञा स्यात् । मगणरगणौ मगणय-

सटीकः ।

४५

गणौ यगणांतौ यदि भवेतां यतिश्च सप्तभिरष्टभिरक्षरैर्भवेत्तदा
चंद्रलेखा संज्ञा स्यात् इत्यतिशक्नीजातिः ॥ १५ ॥

अष्टिः । भ्रत्रिनगैःस्वरान्नवमृषभगजविलसितम् ।

नजभजरैः सदा भवति वाणिनी गयुक्तैः । जरौ

जरौ जगांविदं वदंति पंचचामरम् ॥ १६ ॥

अथ अष्टिजातिस्तत्र भ्रत्रीति भ्रौ भगणरगणौ त्रिनं नगणत्रितयं
ततो गो गुरुरेकः एभिः ऋषभगजविलसितं नाम छंदोत्र स्वरात्सप्त-
भ्यः नवं यातिः । नगणजगणभगणजगणरगणैर्गुरुसहितैः तदा
वाणिनी नाम छंदो भवति । जगणरगणौ जगणरगणौ जगणगुरु च
एतैरिदं छंदः पंचचामरं नाम छंदोविदः वदंति कथयंति ॥ १६ ॥

अत्यष्टिः । रसै रुद्रैश्छिन्ना यमनसभला गः शि-

खरिणी । जसौ जसयला वसुग्रहयतिश्च पृथ्वी

गुरुः । दिग्मुनिवंशपत्रपतितं भरनभनलगैः ।

रसयुगहयैन्सौ भ्रौ स्लौ गो यदा हरिणी तदा ।

मंदाक्रांता जलधिषडगैर्भौ नतौ ताद्वरू चेत् ।

यदि भवतो नजौ भजजला गुरुर्नकुटकम् । मु-

निगुहकार्णवैः कृतयतिं वद कोकिलकम् ॥ १७ ॥

अथ अत्यष्टिजातिस्तत्र रसैः षड्भिस्ततो रुद्रैरेकादशभिश्छिन्न-
विरतिर्यत्र च यगणमगणनगणसगणभगणलघवो गुरुश्च सा शिखा
रिणी स्यात् । जगणसगणौ जगणसगणयगणलघवो गुरुश्च यत्र सा
पृथ्वी नाम छंदः । अत्र अष्टभिस्ततो नवभिर्यतिः कार्या भगणरगण
नगणभगणनगणलघुगुरुभिर्विशपत्रपतितं नाम छंदोऽत्र दशभिस्ततः
सप्तभिर्यतिः । षड्भिस्ततश्चतुर्भिस्ततःसप्तभिर्यतिर्यदा नगणसगणौ

४६

वृत्तरत्नाकरः ।

मगणरगणौ सगणलघू गुरुश्च तदा हरिणीनाम छंदः स्यात् । चेद्यदि जलधिभिश्चतुर्भिः षड्भिः अंगैः सप्तभिः यतिः मगणभगणौ नगणत-गणौ तात् तगणात् गुरु च स्यातां तदा मंदाक्रांता नाम छंदः । यदि नगणजगणौ भवतः भगणजगणजगणलघवो गुरुश्च स्यात्तदा नकुटकं नाम छंदः । इदं नकुटकं यदि मुनिगुहकार्णवैः मुनिभिः सप्तभिः गुहकैरिति गुहः कार्तिकेयस्तस्य कानि मुखानि षट् तैर्गुहकैः षड्भिः अर्णवैश्चतुर्भिश्च कृता यतिर्यत्र स मुनिगुहकार्णवैः कृतयतिस्तं तदा त्वं कोकिलकं नाम छंदः कथय ॥ १७ ॥

धृतिः । स्याद्भूतत्वैः कुसुमितलतावेलिता
स्तौ नयौ यौ ॥ १८ ॥

धृतिर्नाम जातिस्तत्र यत्र भूतत्वैः पंचषट्सप्तभिर्यतिः मगण-तगणौ नगणयगणौ द्वौ यगणौ च सा कुसुमितलतावेलिता स्यात् १८

अतिधृतिः । रसत्वैर्यमौ नसौ ररगुरुयुता मेघ-
विस्फूर्जिता स्यात् । सूर्याश्वैर्मसजस्तताः सगु-
रवः शार्दूलविक्रीडितम् ॥ १९ ॥

अथ अतिधृतिर्जातिः यमनसररगणगुरुयुता मेघविस्फूर्जिता स्यात् । रसैः षड्भिः ऋतुभिः षड्भिः अश्वैः सप्तभिः कृतविरामा । सूर्याश्वैः द्वादशसप्तभिः कृतविरामं मसजस्ततगणा गुरुसहिता यत्र तत् शार्दूलविक्रीडितं नाम छंदः स्यात् ॥ १९ ॥

कृतिः । ज्ञेया सप्ताश्वषड्भिर्मरभनययुता भ्लौ
गः सुवदना । त्री रजौ गलौ भवेदिहदृशेन लक्ष-
णेन वृत्तनाम ॥ २० ॥

अथ कृतिजातौ भरभनयगणसहिता भगणलघू गुरुश्च यत्र सप्ता-

सटीकः ।

४७

श्वषड्भिः यतिः सप्तभिः अश्वैः सप्तभिः षड्भिः यतिः सा सुवदना
ज्ञेया । त्रिस्त्रीन् वारान् रगणजगणौ ततो गुरुलघू इह ईदृशेन लक्ष
णेन वृत्तनाम छंदो भवेत् ॥ २० ॥

प्रकृतिः । प्रभ्नैर्यानां त्रयेण त्रिमुनियतियुता
स्रग्धरा कीर्तितेयम् ॥ २१ ॥

अथ प्रकृतिजातौ मरभनगणैस्ततो यानां त्रयेण यगणत्रयेण
इयं स्रग्धरा कीर्तिता । किंभूता स्रग्धरा त्रिमुनियतियुता सप्तभि-
स्ततः सप्तभिस्ततः सप्तभिर्विरामसहिता ॥ २१ ॥

आकृतिः । भ्रौ नरना रनावथ गुरुर्दिगर्कविरमं
हि भद्रकमिदम् ॥ २२ ॥

अथ आकृतिजातौ भगणरगणौ ततो नगणरगणनगणास्ततो-
रगणनगणौ अथ गुरुः इदं भद्रकं नाम छंदः । किंभूतं दिगर्कविरमं
दशभिर्द्वादशभिश्च विरामो यत्र तत् । अत्र हि पादपूरणे ॥ २२ ॥

विकृतिः । यदिह नजौ भजौ भजभलगास्तदा-
श्वललितं हरार्कयति तत् । मत्ताक्रीडं मौ भ्नौ
नौ न्लौ गिति भवति वसुशरदशयतियुतम् ॥ २३ ॥

अथ विकृतिर्जातिः यदिह शास्त्रे नगणजगणौ भगणजगणभ-
गणजगणभगणलघुगुरुवश्च स्युस्तत् अश्वललितं नाम छंदः । किंभूतं
तत् हरार्कयति । हरैकादशभिर्कैर्द्वादशभिर्यतिर्विरामो यत्र तत् । द्वौ
मगणौ भगणनगणौ द्वौ गणौ नगणलघू गुरुश्च इति लक्षणेन मत्ताक्रीडं
नाम । कीदृशं मत्ताक्रीडं वसुशरदशयतियुतमष्टपंचदशभिर्यति-
स्तथा सहितम् ॥ २३ ॥

संकृतिः । भूतमुनीनैर्यतिरिह भतनाः स्मभौ भन-
याश्च यदि भवति तन्वी ॥ २४ ॥

४८

वृत्तरत्नाकरः ।

अथ संकृतिर्जातिः इह छंदोजातौ भतनाः सभौ भनयाश्च एत
गणा यदि भवेयुस्तदा तन्वी नाम छंदो भवति । अत्र पंचसप्तद्वादश-
भिर्यतिः कार्या ॥ २४ ॥

अभिकृतिः । क्रौंचपदा भ्मौ र्भौ नननोन्गा-
विषुशरवसुमुनिविरतिरिह भवेत् ॥ २५ ॥

अथ अभिकृतिर्जातिः इह शास्त्रे चेद्यदि भगणमगणौ सगणभग-
णौ चत्वारो नगणा एको गुरुश्च इषुभिः शरैः पंचभिः वसुभिरष्टभि-
र्मुनिभिः सप्तभिश्च विरतिः स्यात्तदा क्रौंचपदा नाम छंदो भवेत् ॥ २५ ॥

उत्कृतिः । वस्वीशाश्चच्छेदोपेतं ममतनयुगन-
रसलगैर्भुजंगविजृंभितम् । मो नाः षट् सगणि-
ति यदि नवरसरसशरयतियुतमपवाहाख्यम् ॥ २६ ॥

अथ उत्कृतिजातौ ममतगणास्ततो नयुगं नगणयुगुलं ततो नर-
सगणलघुगुरवः एतैर्भुजंगविजृंभितनाम छंदो भवति । कीदृशं तत्
वस्वीशाश्चच्छेदोपेतमष्टैकादशसप्तभिश्छेदो विरामस्तेनोपेतं युक्तम् ।
एको मगणस्ततो नगणाः षट् ततः सगणस्ततो गुरुद्वयमित्यमुना
प्रकारेण यदि नवषट्पंचभिर्यतिस्तया युतमुपेतं तदा अपवाहाख्यं
नाम छंदः स्यात् ॥ २६ ॥

इति समवृत्तप्रकरणम् ।

यदीह नयुगलं ततः सप्त रेफास्तदा चंडवृष्टि-
प्रयातो भवेदंडकः ॥ १ ॥

अथ चंडवृष्ट्यादिकदंडकानाह ॥ यदीहेति । यदि इह दंडकजातौ
आदौ नयुगलं नगणयुगं ततः सप्त रेफाः सप्त रगणास्तदा चंडवृ-

सटीकः ।

४९

ष्टिप्रयातोनाम दंडको भवेत् चत्वारोपि पादा ईदृशेन लक्षणेन कर्तव्याः ॥ १ ॥

**प्रतिचरणविवृद्धरेफाः स्युरर्णार्णवव्यालजीमूत-
लीलाकरोद्दामशंखादयः ॥ २ ॥**

तथात्र प्रतिचरणविवृद्धरेफा इति । दंडकं दंडकंप्राति पादेपादे एकैकरगणवृद्धिः क्रियते तदा अमूनि नामानि दंडकानां पृथक् स्युः आदौ सर्वत्र नगणद्वयमेव कार्यं तथा च द्वौ नगणौ ततः सप्त रगणाः अत्र तु द्वौ नगणौ पादे पादे ततः अष्टौ रगणास्तदा अर्णनाम दंडकं स्यात् । एवं प्रतिदंडकवृद्धौ नवभिरर्णवनाम दशभिः रगणैर्व्यालः एकादशभिः रगणैर्जीमूतनाम द्वादशभिः रगणैर्लीलाकरः त्रयोदशभिः रगणैरुद्दामः तथा पादे पादे आदौ द्वौ नगणौ ततश्चतुर्दश रगणास्तदा शंखोनाम दंडको भवति आदिशब्दात्पथ (?) गगनसमुद्रादयोपि शिष्टकृतनामानो गृह्यन्ते रगणवृद्धिरपि कर्तव्या ॥ २ ॥

**प्रचितकसमभिधो धीरधीभिः स्मृतो दंडको
नद्वयादुत्तरैः सप्तभिर्धैः ॥ ३ ॥ इति भट्टकेदार-
विरचिते वृत्तरत्नाकराख्ये छंदसि समवृत्ताध्या-
यस्तृतीयः समाप्तः ॥ ३ ॥**

तथा नगणद्वयादुत्तरैरग्रेतनैः सप्तभिर्धैर्यगणैर्धीरधीभिः पंडितैः प्रचितकसमभिधोनाम दंडकः स्मृतः कथितः ॥ ३ ॥ इति दंडकाः ॥ इति वृत्तरत्नाकराख्ये छंदसि समवृत्ताध्यायस्तृतीयः ॥ ३ ॥

**विषमे यदि सौ सलगा दले भौ युजि भाङ्गरुका-
वुपचित्रम् ॥ १ ॥ भत्रयमोजगतं गुरुणी चेत्
युजि च नजौ ज्ययुतौ द्रुतमध्या ॥ २ ॥**

३

५०

वृत्तरत्नाकरः ।

इदानीमर्धसमवृत्ताध्यायो व्याख्यायते ॥ विषमे दले प्रथमवृत्त-
तीये पादे यदि द्वौ सगणौ ततः सगणलघुगुरवो भवन्ति पुनर्यदा
युजि समे दले द्वितीयचतुर्थपादे द्वौ भौ भगणौ ततो भात् भगणात्
द्वौ गुरु भवतस्तदा उपचिन्नं नाम छंदः अत्र तृतीयपादः प्रथमपाद-
सदृशः चतुर्थपादो द्वितीयपादसदृशः एवं सर्वत्रार्धसमच्छंदसि ज्ञेय-
म् ॥ १ ॥ चेद्यदि ओजगतं विषमपादोत्पन्नं लक्षणं भगणत्रयं
प्रथमं ततो गुरुणी गुरुद्वयं च पुनः युजि समे पादे नगणजगणौ
जगणयगणसहितौ भवेतां तदा द्रुतमध्यानाम छंदो भवति ॥ २ ॥

सयुगात्सगुरु विषमे चेद्भाविह वेगवती युजि
भाद्रौ ॥ ३ ॥

विषमे पादे सगणयुग्मात्सगणगुरु चेद्यादि भवतः इह युजि समे
पादे भौ भगणौ ततः पुनर्भगणात् द्वौ गुरु यदि भवतस्तदा वेग-
वतीनाम छंदो भवति ॥ ३ ॥

ओजे तपरौ जरौ गुरुश्चेत् मसौ जौ भद्रविराड्
भवेदनोजे ॥ ४ ॥

ओजे विषमे पादे तगणात्परौ जगणरगणौ गुरुश्चेद्भवति अनेजे
समे पादे मसौ जगणगुरु च तदा भद्रविराट् नाम छंदो भवेत् ॥ ४ ॥

असमे सजौ सगुरुयुक्तौ केतुमती समे भरनगा-
द्रः ॥ ५ ॥ आख्यानकी तौ जगुरु च ओजे
जतावनोजे जगुरु गुरुश्चेत् ॥ ६ ॥

असमे विषमे पादे सजौ सगणजगणौ सगणगुरु ताभ्यां युक्तौ
भवेतां समे पादे भगणरगणनगणगुरवः एभ्यः पुनर्गुरोरको यदि
भवति तदा केतुमतीनाम छंदः स्यात् ॥ ५ ॥ ओजे विषमे पादे
तौ द्वौ तगणौ जगुरु जगणगुरु पुनर्गुरोरकश्च पुनरनोजे समे पादे

सटीकः ।

५१

जगणतगणौ ततो जगणगुरू पुनरेको गुरुश्चेत्तदा आख्यानकी
नाम छंदः ॥ ६ ॥

जतौ जगौ गो विषमे समे स्यात् तौ जौ ग एषा
विपरीतपूर्वा ॥ ७ ॥

विषमे पादे जगणतगणौ जगणगुरू गुरुश्च पुनः समे पादे तौ
द्वौ तगणौ जगणगुरू गुरुरकेश्च स्यात् तदा एषा विपरीतपूर्वा
विपरीताख्यानकी भवति ॥ ७ ॥

सयुगात्सलघू विषमे गुरुर्युजि नभौ च भरौ हरि-
णीप्लुता ॥ ८ ॥ अयुजि ननरला गुरुः समे न्ज-
मपरवक्त्रमिदं ततो जरौ ॥ ९ ॥

विषमे पादे सगणयुग्मात् सगणलघू गुरुश्च पुनर्युजि समे पादे
नगणभगणौ भगणरगणौ च तदा हरिणीप्लुतानाम छंदो भवति ॥ ८ ॥
अयुजि विषमे पादे द्वौ नगणौ ततो रगणलघुगुरवः समे पादे न-
गणजगणौ ततोऽनंतरं जगणरगणौ इदमपरवक्त्रं नाम छंदः ॥ ९ ॥

अयुजि नयुगरेफतो यकारो युजि च नजौ जर-
गाश्च पुष्पिताग्रा ॥ १० ॥ वदंत्यपरवक्त्राख्यं
वैतालीयं विपाश्रितः ॥ पुष्पिताग्राभिधं के-
चिदौपच्छंदसिकं तथा ॥ ११ ॥

अयुजि विषमे पादे नगणयुगं च रेफश्च नगणयुगरेफौ ताभ्यां
नगणयुगरेफतो यगणो भवति च पुनः युजि समे पादे नगणजग-
णौ ततो जगणरगणगुरवश्च तदा पुष्पिताग्रानाम छंदो भवेत् ॥ १० ॥
यदिदमपरवक्त्राख्यं नाम छंदस्तद्विपाश्रितः पंडिता वैतालीयं वदंति
कथयंति पाश्चाग्रान्धं पुष्पिताभिधं छंदो भवेत् ततः केचिदाचार्या
औपच्छंदसिकं वदंति ॥ ११ ॥

५२

वृत्तरत्नाकरः ।

स्यादयुग्मके रजौ रजौ समे तु जरौ जरौ गुरु-
र्यदा यवान्मतीयम् ॥ १२ ॥

अयुग्मके विषमे पादे रगणजगणौ ततो रगणजगणौ तु पुनः
समे पादे जगणरगणौ ततो जगणरगणौ गुरुश्च तदा इयं यवाद्यव-
शब्दात्परा मती यवमतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ इति वृत्तरत्नाकराख्ये
छन्दसि अर्धसमवृत्तरूपश्चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

मुखपादोऽष्टभिर्वर्णैः परेस्मान्मकरालयैः ॥ क्रमा-
वृद्धा सततं यस्य विचित्रैः पादैः संपन्नसौंदर्यं तद-
भिहितममलधीभिः पदचतुरूर्ध्वाभिधं वृत्तम् ॥ १ ॥

अथ विषमवृत्ताध्यायो व्याख्यायते । मुखपाद इति । यस्य
वृत्तस्य मुखपाद आदिपादोऽष्टभिर्वर्णैः अस्मात् मुखपादात्परे अग्ने-
तनास्त्रयः पादा मकरालयैश्चतुर्भिरक्षरैः क्रमात् क्रमेण वृद्धा भवन्ति
द्वितीयपादो द्वादशभिरक्षरैः तृतीयपादः षोडशाक्षरैश्चतुर्थो विंशत्य-
क्षरैः अमलधीभिः पण्डितैस्तत् पदचतुरूर्ध्वाभिधं वृत्तमभिहितं भणितं
किंभूतं तत् सततमनवरतं यस्य वृत्तस्य विचित्रैः नानाविधैः पादैः
संपन्नसौंदर्यं जातचारुत्वम् ॥ ११ ॥

प्रथममुदितवृत्ते विरचितविषमचरणभाजि गुरुक-
युगलनिधने इह कलित आडा विधृतरुचिरपद-
विततियतिरिति भवति पीडः ॥ २ ॥

प्रथममिति इह शास्त्रे प्रथममुदितवृत्ते पूर्वं प्रतिपादिते वृत्ते
पदचतुरूर्ध्वाभिधे वृत्ते आडा कलितः पीडोनाम छन्दो भवति । आ-
पीड इत्यर्थः । किंभूते वृत्ते विरचितान् विषमान् चरणान् पादान्
भजतीत्येवंशीलः स तथा तस्मिन् किंभूतः आपीडः गुरुयुगलं निध-
नेऽवसाने यस्य स तथा । पुनः किंभूतः । विधृता रुचिरा पदविततौ

सटीकः ।

५३

यतिर्येन स तथा भावार्थस्त्वयम् आपौडछंदसि सर्वं लक्षणं पदचतुर्-
र्वाभिधमुक्तं किंतु पदे पदे प्रांति गुरुद्वयं कार्यम् ॥ २ ॥

प्रथममितरचरणसमुत्थं श्रयति जगति लक्ष्म
इतरदितरजनितमपि यदि चतुर्थं चरणयुगल-
कमधिकृतमपरमिति कलिका सा ॥ ३ ॥

प्रथममिति । तुर्यं चतुर्थोऽंशःपादइत्यर्थः । यदि प्रथमं तुर्यं प्रथ-
मपादः अष्टाक्षररूपः इतरचरणसमुत्थं द्वितीयचरणभवं द्वादशाक्षर-
रूपं लक्ष्म लक्षणं श्रयति । इतरचतुर्थं द्वितीयपादो द्वादशाक्षररूपः
इतरजनितमपि प्रथमपादजनितमष्टाक्षररूपं श्रयति । अपरं चरणयु-
गलं तृतीयचतुर्थमधिकारापन्नं पूर्वोक्तं क्रमेण षोडशविंशत्यक्षरं लक्ष्म
चिह्नं श्रयति इत्यनेन प्रकारेण जगति लोके तदा सा कलिकानाम
छंदः ॥ ३ ॥

द्विगुरुयुतसकलचरणांता मुखचरणरचितमनु-
भवति तृतीयः । चरण इह हि लक्ष्म प्रकृतमपरम-
खिलमपि भजति लवल्या ॥ ४ ॥

सा लवल्यानाम छंदो भवति । किंभूता । द्वाभ्यां गुरुभ्यां युतं
युक्तं सकलचरणानामंतमवसानं यस्याः तथा इहास्यां लवलयायां हि
निश्चितं तृतीयः चरणो मुखचरणरचितं प्रथमपादोद्भवं लक्ष्म अनुभ-
वति आश्रयते । प्रकृतं प्रस्तुतमपरमन्यदखिलं चरणत्रयं भजति ॥ ४ ॥

प्रथममधिवसति यदि तुर्यं चरमचरणपदमव-
सितगुरुयुग्मा । निखिलमपरमुपरितनसमिह
ललितपादत्रितयममृतधारा ॥ ५ ॥

प्रथममधीति । प्रथमं तुर्यं प्रथमपादोष्टाक्षररूपोयादि चरमचरण-

५४

वृत्तरत्नाकरः ।

पदं चतुर्थं पदं स्थानमधिवसति प्राप्नोति निखिलं समस्तमपरमन्यत्
उपरितनसमं पाश्चात्त्यसमानं ललितपादत्रितयमिह शास्त्रे पादचतु-
रूर्ध्वं तदा अमृतधारानाम छंदो भवति । किंभूता अमृतधारा अवसि-
ते अवसाने गुरुयुग्मं यस्याः सा अवसितगुरुयुग्मा ॥ ५ ॥

इति पादचतुरूर्ध्वप्रकरणं समाप्तम् ।

सजमादिमे सलघुकौ च नसजगुरुकेष्वथो-
द्गता ॥ त्र्यंघ्रिगतभनजला गयुताः जगौ चरम-
मेकतः पठेत् ॥ १ ॥

सजमादिमे इति । आदिमे प्रथमे पादे सजं सगणजगणौ पुनः
सगणलघू भवतः । अथ द्वितीये पादे नगणसगणजगणगुरुषु सत्सु
उद्गतानाम छंदः त्रिशब्दस्तृतीये वर्तते त्रिश्चासांघ्रिश्च त्र्यंघ्रिस्तृतीय-
पादस्तत्र गतास्ते च ते भगणनगणजगणलघवो गुरुयुताः स्युः चर-
मं पश्चिमं पादं सगणजगणसगणा जगणगुरू च यदि एकतः एकत्र
पठेत् भवेत् तदा उद्गतानाम छंदो भवति ॥ १ ॥

चरणत्रयं भजति लक्ष्म यदि सकलमुद्गतागतं
नौ भगौ भवति सौरकं चरणे यदीह भवतस्तृ-
तीयके ॥ २ ॥

चरणत्रयमिति । यदि इह छंदसि तृतीये चरणे नौ रगणनगणौ
भगौ भगणगुरू च भवतः अपरं तृतीयवर्ज्यं सकलं दलं चरणत्रयं
यदि उद्गतागतं लक्ष्म लक्षणं भजति तदा सौरभं नाम छंदो भवति २

नयुगं सकारयुगलं च भजति चरणं तृतीयकं

सटीकः ।

५५

तदुदितमुरुमतिभिर्ललितं यदि शेषमस्य खलु
पूर्वतुल्यकम् ॥ ३ ॥

नयुगमिति । यदि तृतीयकं चरणं पादं नगणद्वयं सगणद्वयं
चास्य शेषमपरं पादत्रयं खलु निश्चितं पूर्वतुल्यकमुद्रतागतं लक्षणं
भजति तदा उरुमतिभिः प्रचुरमतिभिः पंडितैस्तद्वत् ललितं नाम
उदितमुक्तम् ॥ ३ ॥

इत्युद्रतामकरणं समाप्तम् ।

मसौ ज्भौ गौ प्रथमांग्रिरेकतः पृथगन्यत् त्रितयं
सनजरगास्तथा ननौ सः । त्रिनपरिकलितजयौ
प्रचुपितमिदमुदितमुपस्थितपूर्वम् ॥ १ ॥

मसाविति । मगणसगणौ जगणभगणौ द्वौ गुरु च एषः प्रथमां-
ग्रिश्चरणः एकतः प्रथमपादात्पृथगन्यदग्रेतनं पादत्रितयं किंलक्षण-
रूपमित्याहः । सगणनगणजगणरगणगुरवो द्वितीये पादे । तथा ननौ
द्वौ नगणौ सगणश्च तृतीये पादे । त्रयश्च ते नास्तिनास्तैस्त्रिनैः परि-
कलितौ युक्तौ च तौ जयौ जगणयगणौ चतुर्थे पादे यदि भवतस्त-
दोपस्थितपूर्वं प्रचुपितमुपस्थितप्रचुपितनाम छंदः इदमुदितं कथितं
छंदोविद्भिरिति शेषः ॥ १ ॥

नौ पादेथ तृतीयके सनौ नसयुक्तौ प्रथमांग्रिय-
ति यदि प्रवर्धमानं त्रितयमपरमपि पूर्वसदृश-
मिह भवेत्प्रविततमतिभिरिति गदितं खलु
वृत्तम् ॥ २ ॥

नौ पाद इति । अथानंतरं तृतीयके पाद नौ द्वौ नगणौ पुनः

५६

वृत्तरत्नाकरः ।

सगणनगणौ नगणसगणयुक्तौ यदि स्तः अपरमन्यत् पादत्रितयमिह
शास्त्रे पूर्वसदृशं पाश्चात्त्यछंदः समानमापि निश्चितं भवेत् यदि प्रथ-
मांघ्रौ यतिर्यास्मिस्तत्प्रथमांघ्रियाति। प्रविततमतिभिर्विस्तीर्णबुद्धिभिर्नरैः
खलु निश्चितमित्येवंभूतं वर्धमानं छंदो गदितं काथितम् ॥ २ ॥

अस्मिन्नेव तृतीयपादके तजराः स्युः प्रथमे च
विरतिरार्षभं वदन्ति तच्छुद्धविराट्पुरः स्थितं
त्रितयमपरमपि यदि पूर्वसमं स्यात् ॥ ३ ॥

अस्मिन्नेवेति । अस्मिन्नेव वर्द्धमानसंज्ञके छंदसि तृतीयपादके
तजराः तगणजगणरगणाः स्युः प्रथमे च पादे विरतिः कार्या ।
अपरं पादत्रितयं यदि पूर्वसमं स्यात् बुधास्तत् शुद्धविराट्पुरःस्थित-
मार्षभं छंदो वदन्ति शुद्धविराडार्षभमित्यर्थः ॥ ३ ॥ इत्युपस्थितप्र-
चुपितप्रकरणम् ॥

विषमाक्षरपादं वा पादैरसमं दशधर्मवत् ॥

यच्छंदो नोक्तमत्र गाथेति तत्सूरिभिः प्रोक्तम् ॥ १ ॥

इति वृत्तरत्नाकराख्ये छंदसि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

विषमाक्षरेति । विषमाक्षराः पादा यस्मिंस्तद्विषमाक्षरपादं छंदः ।
यस्येदमेव अष्टदशसप्तनवाक्षरं पादवृत्तं तथा पादैरसमं त्रिपादं षट्-
पादं त्रिषट्पादभेदात् दशधर्मवत् । यथा । दश धर्मं न जानन्ति
धृतराष्ट्रं निबोध तान् । मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः श्रान्तः क्रुद्धो बुभुक्षितः ।
त्वरमाणश्च भीरुश्च लुब्धः कामी च ते दश । इयं खलु षट्पदी
गाथा । इत्येवमादि यच्छंदोत्र नोक्तं तत्पूर्वसूरिभिरित्येषा गाथा
प्रोक्ता किंनाम गाथा । गीतिका कलिका वेष्टितका द्विपदी ध्रुवकौ-
त्साहचत्वरीपदुलिकाप्रभृति तत्सर्वं गाथासंज्ञकम् ॥ १ ॥ इति वृत्त-
रत्नाकराख्ये छंदसि विषमवृत्तनिरूपणाख्यः पंचमोऽध्यायः ॥५॥

सटीकः ।

५७

प्रस्तारो नष्टमुद्दिष्टमेकद्वयादिलगक्रिया ॥

संख्या चैवाध्वयोगश्च षडेते प्रत्ययाः स्मृताः ॥ १ ॥

प्रथमं द्वारश्लोकमाह। प्रस्तार इत्यादि। द्वाराणि अमूनि प्रस्तारः
१ नष्टम् २ उद्दिष्टम् ३ एकद्वयादिलगक्रिया ४ संख्या ५ अध्वयो-
गः ६ एते षट् प्रत्ययाः स्मृताः ॥ १ ॥

पादे सर्वगुरावाद्याल्लघुं न्यस्य गुरोरधः ॥

यथोपरि तथा शेषं भूयः कुर्यादमुं विधिम् ॥ २ ॥

प्रस्तारमाह। पादे सर्वेति। सर्वगुरौ पादे आद्यादुरोरधो लघुं
न्यस्य यथा उपरि तथा शेषं समस्तमुर्वरितं भूयोभूयः पुनःपुनरप्य-
मुं विधिं कुर्यात् ॥ २ ॥

ऊने दद्याद्गुरूनेव यावत्सर्वलघुर्भवेत् ॥ प्रस्ता-
रोयं समाख्यातश्छंदोविचितिवेदिभिः ॥ ३ ॥

इति प्रस्तारः ।

ऊन इति । ऊने पश्चादूने गुरूण्येव दद्यात् तावद्यावत्सर्वलघुर्भ-
वेत् प्रस्तार्यत इति प्रस्तारः वर्णानां विस्तारो न्यासः समाख्यातः
कथितः । कैः छंदांसि विचीयंतेऽस्यामिति छंदोविचितिस्तां विदं-
तीति छंदोविचितिवेदिनस्तैः पंडितैः ॥

SS
I

SSS
ISS
ISS
IIIS

SSR
IS
SI
II

SSI
ISI
SII
III

अथ प्रस्तारस्य स्थापनाप्रकारः ।

५८

वृत्तरत्नाकरः ।

एवं संक्षेपेणोक्ता विस्तारमाह । पादे सर्वगुरौ इति । पादे यावंतो वर्णास्तावंतो गुरव एव लिख्यन्ते आदौ यथा सर्वच्छन्दो-
जातिषु वर्णसंख्यया गुरवो लिख्यन्ते । प्रथमरूपजातमेतावता तथा
त्र्यक्षरे छंदसि स्थापना दृश्यते द्वितीयप्रस्ताररूपे क्रियमाणे आद्या-
द्गुरोरधो लघुर्न्यसनीयो यथात्रैव त्रिगुणप्रस्तारे आद्यगुरोरधो लघु-
रस्ति तस्माद्विन्यस्तलघोरग्रतः यथोपरितनप्रस्तारे तथैव कर्त्तव्यं ।
यत्रोपरि गुरुस्तत्राप्यधो गुरुः यत्रोपरि लघुस्तत्राधोपि लघुः यत्र
प्रस्तारे उपरि द्वौ गुरू अधोपि तथैव भूयो भूयः अमुमेव विधिं
कुर्यात् यद्युपरितनप्रस्तारे आदौ लघुर्द्वितीयो गुरुस्तदा तस्माद्वि-
तीयादधो लघुर्न्यस्यते अग्रतो यथोपरि तथा शेषविधिः कार्यः
ऊने दद्याद्गुरुरूप्येव यत्पूर्वं पाश्चात्त्यमूनं स्थानं तत्र गुरुर्दीयते
अथ तृतीयाद्गुरोरधो लघुस्ततः पूर्वं द्वे गुरुणी दीयते यद्वा चतुर्था-
द्गुरोरधः यदि लघुः स्यात् तदा त्रीणि ऊनस्थाने दीयन्ते एवं
तावन्मात्रः कार्यो यावत्सर्वलघुः प्रस्तारो भवेत् ॥ इति प्रस्ता-
रविधिः । तथा चतुर्थवर्णप्रस्तारे षोडश रूपाणि लभ्यन्ते । स्थापना
लिखितैवास्ति एवं वृत्ते यावंतो वर्णास्तावानयं प्रस्तारोपि
कर्त्तव्यः ॥ ३ ॥

नष्टस्य यो भवेदंकस्तस्यार्धेऽर्धे समे चलः ॥

विषमे चैकमादाय तदर्धेऽर्धे गुरुर्भवेत् ॥ इति

नष्टं समाप्तम् ॥ उद्दिष्टं द्विगुणादाद्यादुपर्येकान्

समालिखेत् ॥ लघुस्था ये तु तत्रांकास्तैः सै-

कैर्मिश्रितैर्भवेत् ॥ १ ॥ इति उद्दिष्टं समाप्तम् ॥

नष्टमाह । नष्टस्येति । नष्टस्य गतरूपस्य योऽंकः तस्यांकस्य समेऽ-
र्धे कृते लो लघुर्लभ्यते च पुनर्विषमे एकमादाय मध्ये निक्षिप्य
अर्धे कृते तदर्धे गुरुर्भवेदित्यन्वयार्थः । यथा केनापि पृष्ठस्य वृत्तस्य

सटीकः ।

५९

अक्षरजातिकस्य प्रस्तारे चतुर्थरूपं कीदृशं स्यात् । नष्टस्य चतुर्थ-
 रूपोक्तः समो भवति तस्य समांकस्यार्धे कृते लघुर्लभ्यते पुनरुर्वरि-
 तौ द्वौ समौ तयोरर्धे कृतेपि लघुर्लभ्यते तत उर्वरितः एको विषमः
 विषमभागं न दत्ते ततो विषमे चैकमादाय एकमध्ये क्षिप्वा विषमः
 समः कार्यः सोप्येको विषमः सैकः सन् द्वौ जातौ तदर्धे तस्य विष-
 मांकस्य समीकृतस्यार्धे गुरुरेव लभ्यते एवं तावत्कर्तव्यं यावत्पादा-
 क्षरप्रमाणं लभ्यते ततस्त्रक्षरे छंदासि चतुर्थं रूपम् ॥५ ईदृशं भवति
 पुनः केनापि पृष्ठं चतुरक्षरे छंदासि पंचमं रूपं कीदृशं भवति । पंच
 विषमास्ते सैका जाताः षट् तदर्धे विषमत्वाद्गुरुः प्राप्यते । पुन-
 र्द्वयो विषमाः सैका जाताश्चत्वारस्तदर्धे च गुरुर्लभ्यते ॥ उर्वरितौ
 द्वौ समौ तदर्धेपि च लघुः प्राप्तः पुनरुर्वरित एकोऽस्य विषम-
 स्यार्धं न भवति ततः एकमादायार्धे कृते गुरुः प्राप्तः ततश्चतुरक्षरे
 छंदासि पंचमं रूपम् ॥५ ईदृशं भवति इत्याम्नायः ॥ १ ॥
 इति नष्टविधिः । उद्दिष्टमाह । उद्दिष्टमिति । कोऽर्थः केनापि पट्टके
 रूपं लिखित्वा कियत्तमं रूपमिदमिति पृच्छति । इदमुद्दिष्टमुच्यते
 उद्दिष्टा यावंतो वर्णा लिखिताः संति तेषां मध्य आद्यमक्षरमादौ
 कृत्वा सर्वेषामुपरि द्विगुणितानंकान् समालिखेत् आद्यवर्णस्य मस्तके
 एकैको लेख्यः ततः स्थानद्विगुणिता अंकाः शिरसि लेख्याः कथं
 द्वितीयवर्णस्योपरि द्विकस्तृतीयवर्णस्योपरि चतुष्ककः चतुर्थवर्णस्यो-
 परि अष्टको देयः पंचमवर्णस्योपरि षोडश देयाः षष्ठवर्णस्योपरि
 द्वात्रिंशदंका देयाः एवं तावद्यावदंत्यवर्णोपर्यंकः स्यात्तत्र येऽका गुरु-
 रूपोपरि लिखिताः संति तैर्न कार्यम् । लघुस्थाः लघुवर्णोपर्यपि
 येकास्तत्र ते एकतो मूल्यंते एकीकृत्य पुनरेको मध्ये क्षिप्यते तत-
 स्तैर्लघुस्थैरैकैर्मिश्रितैरकीकृतैः सैकैरेकसहितैर्यावदंको भवेत्तावत्तम-
 मिदं रूपमिति वक्तव्यम् ॥ १ ॥ इत्युद्दिष्टस्याम्नायः समाप्तः ॥

वर्णान् वृत्तभवान् सैकानुत्तराधरतः स्थितान् ॥

६०

वृत्तरत्नाकरः ।

एकादिक्रमशः श्वेतानुपर्युपरि निक्षिपेत् ॥ उपां-
त्यतो निवर्तेत त्यजेदेकैकमूर्ध्वतः ॥ उपर्याद्या-
द्द्वोरोरेवमेकद्वयादिलगक्रिया ॥ २ ॥

इत्येकद्वयादिलगक्रिया ।

एकद्वयादिलगक्रियार्थमाह । वर्णानिति । यावंतो वृत्तभवा वर्णा-
स्तावतः सैकान् एकसहितान् अध ऊर्ध्वस्थितान् कृत्वादिक्रमेण एता-
नुपरि उपरि निक्षिपेत् उपांत्यतः समीपान्निवर्तेत व्याघटेत ऊर्ध्वतः
एकैकं त्यजेत् । उपरि आद्यादिलगक्रिया भवतीत्यन्वयः । विस्तर-
माह । छंदोविद्धिर्वृत्तभवा यस्मिन् पादे यावंतो वर्णास्तावंत एक-
का लिख्यन्ते सैकान् तन्मध्ये एकः पुनर्लिख्यते उत्तराधरतः अधः
ऊर्ध्व स्थिता लिख्यन्ते । चतुरक्षरपादजातौ स्थापना एतानेकादिक्र-
मेण उपरि उपरि निक्षिपेत् । तावत् यावत् उपांत्यं ततः उपांत्या-
न्निवर्तेत उपांत्यं त्यजेदित्यर्थः । एकमेकमुपरि ऊर्ध्वतस्त्यजन् ।
आद्याद्द्वोरिति भावार्थमाह । चतुरक्षरे छंदसि आद्यमेकं वृत्तं सर्व-
गुरु भवति चत्वारि त्रिगुरूणि भवन्ति षट् रूपाणि द्विगुरूणि भवन्ति
एकं सर्वलघु रूपं भवति- कथमित्याह ॥ ये अध ऊर्ध्व पंच ए-
कास्तत्र प्रथम एको द्वितीये एकके क्षिप्यते तौ द्वौ जातौ तौ च
तृतीयैकके क्षिप्येते ते त्रयो जाताः ते च चतुष्कैकके क्षिप्यन्ते
चत्वारो जाताः पाश्चात्त्यैकः एकः कुत्रापि न लुप्यते ततः उपर्य-
क्रमेकं त्यजन् निवर्तेत ततः पुनरपि प्रथम एको द्वितीये द्वितीयके
क्षिप्यते ते त्रयो जाताः ते च तृतीये त्रिके क्षिप्यन्ते षट् जाताः तत
उपर्येकं चतुष्कं त्यजन्निवर्तेत । प्रथमांके सर्वगुरुप्रमाणं ततः पुनरपि
प्रथमैको द्वितीये त्रिके क्षिप्यते चत्वारो जाताः ततः उपर्येकं षट्कं
त्यजन्निवर्तेत इतश्चतुष्कः पाश्चात्त्यैकः स कुत्रापि न लुप्यते ततः
उपर्येकं त्यजन्निवर्तेत तत्र प्रथमांके सर्वगुरुप्रमाणं द्वितीयांके त्रिगुरु-

सटीकः ।

६१

प्रमाणं तृतीयांके द्विगुरुप्रमाणं चतुर्थांके एकगुरुप्रमाणं पंचमांके सर्वलघुप्रमाणं चोर्ध्वतो ज्ञातव्यम् । अधस्ताच्च प्रथमांके सर्वलघुप्रमाणं द्वितीयांके त्रिलघुप्रमाणं तृतीयांके द्विलघुप्रमाणं चतुर्थांके एकलघुप्रमाणं चरमांके सर्वगुरुप्रमाणं च ज्ञातव्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ इति एकद्व्यादिलगक्रिया ॥

लगक्रियांकसंदोहेभवेत्संख्याविमिश्रिते ॥

उद्दिष्टांकसमाहारः सैको वा जनयेदिमाम् ॥ १ ॥

इति संख्या ॥

संख्यामाह । लगक्रियांकेति । लगक्रियांकसंदोहे एकद्व्यादिलगक्रियायाः अंकसमूहे विमिश्रिते एकतो मिलिते तद्वृत्तप्रस्ताररूपसंख्यामिलितोक्तः स यथा । चतुरक्षरजातौ एकत्श्रवारः षट् चत्वार एकश्चेते लगक्रियांका भवन्ति एतेषां लगक्रियांकानां मिश्रीभावे षोडश भवन्ति ते षोडश एव संख्या चतुरक्षरजातेः प्रस्तारस्य । पक्षांतरमाह । वाथवा उद्दिष्टांकसमाहारः उद्दिष्टवृत्तवर्णाशिरसि येकास्तेषामेकीभावः पुनरेकरहितः इमां संख्यां जनयेत् तथा चतुरक्षरे छंदसि द्विगुणैरंकैरारोप्यमाणैः पंचदश भवन्ति तैः सैकैः षोडश ॥ १ ॥

संख्यैव द्विगुणैकोना सद्भिरध्वा प्रकीर्तितः ॥

वृत्तस्यांगुलीकीं व्याप्तिमधः कुर्यादथांगुलिम् ॥ १ ॥

इत्यध्वा ॥

अध्वानमाह । संख्यैवेति । चतुरक्षरजातौ षोडश संख्यैव सा द्विगुणा द्वात्रिंशदेकोना एकत्रिंशद्भवाति स सद्भिरध्वा वृत्तस्थानमार्गः कथितः । कथं वृत्तस्य वर्णांगुलीकीम् अंगुलिपरिमाणां व्याप्तिम् स्थानभूमिं कुर्यात् तथा द्वयोः प्रस्तारयोरंतराले एकमेवांगुलं कुर्यात्

३

६२

वृत्तरत्नाकरः ।

एकत्रिदशांगुलायां भुवि एवं चतुरक्षरं छंदः प्रस्तार्यते अध ऊर्ध्व-
प्रमाणमिदं न तु दीर्घतायाः प्रमाणं तत्र प्रमाणाभावात् ॥ १ ॥
इत्यध्वा ॥ एते षट् प्रत्ययाः ॥

वंशेभूत्काश्यपस्य प्रकटगुणगणः शैवसिद्धां-
तवेत्ता विप्रः पव्येकनामा विमलतरमतिर्वेदत-
त्वावबोधे ॥ केदारस्तस्य सूनुः शिवचरणयुगा-
राधनैकाग्रचित्तश्छंदस्तेनाभिरामं प्रविरचितमि-
दं वृत्तरत्नाकराख्यम् ॥ १ ॥

इति श्रीभट्टकेदारविरचिते वृत्तरत्नाकराख्ये छंदःशास्त्रे
प्रस्तारप्रकरणं समाप्तम् ॥

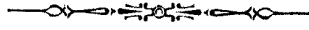
वंशेभूदिति । पव्येकनामा विप्रः काश्यपस्य वंशेऽभूत् । किंभूतो
विप्रः प्रकटगुणगणः पुनः किंभूतः शैवसिद्धांतवेत्ता पुनः किंभूतः
वेदतत्त्वावबोधे विमलतरमतिः तस्य पव्येकस्य केदारः शिवचरणयु-
गाराधनैकाग्रचित्तः तेन केदारेण इदं वृत्तरत्नाकराख्यं छंदः प्रविरचितं
किंभूतं छंदः अभिरामम् ॥ १ ॥

इति वृत्तरत्नाकराख्यच्छंदसो व्याख्या समाप्ता ।

खेमराज श्रीकृष्णदास, "श्रीविङ्कटेश्वर" स्टीम प्रेस-बंबई.

क्रय्यपुस्तकोंकी संक्षिप्त-सूची ।

व्याकरणग्रंथाः ।

नाम.	की. रु. आ.
सिद्धांतकौमुदी अतिउत्तम पंचपाठीसहित ...	२-०
अष्टाध्यायी, गणपाठ, धातुपाठ, लिंगानुशा० ...	०-१२
अष्टाध्यायी सूत्रपाठ	०-४
लघुत्रिमुनिकल्पतरु	०-४
मध्यसिद्धान्तकौमुदी	१-०
लघुसिद्धांतकौमुदीटिप्पणीसहितजिल्द मो०अ०	०-१२
लघुसिद्धांतकौमुदी टिप्पणस० ग्लेज छोटी...	०-४
सिद्धांतचंद्रिका सुबोधिनीटीका और तत्त्व- दीपिकासह संपूर्ण सुन्दर जिल्द	४-०
सिद्धांतचंद्रिका पूर्वार्द्ध सुबोधिनी और तत्त्वदीपिकासह... ..	२-०
सिद्धांतचन्द्रिका सटीक उत्तरार्द्ध सुबोधिनी और तत्त्वदीपिकासहित	२-०
सिद्धान्तचन्द्रिका मूल	०-१०
लघुकौमुदी उदाहरण, स्पष्टीकरण, नियमाङ्क योजना भाषाटीका समेत	२-०
लघुभाष्य अर्थात् सारस्वतके मूल सूत्रोंपर महाभाष्यके अनुसार व्याख्या	३-०
कारकस्वरूप भाषाटीका सहित [व्याकरण]	०-६

जाहिरात.

नाम.

की. रु. आ.

सिद्धांतकौमुदी तत्त्वबोधिनीटीकासहित	
संपूर्ण	५-०
तत्त्वबोधिनी कौमुदीके पृष्ठांक सह पूर्वार्द्ध...	३-०
सिद्धान्तकौमुदी तत्त्वबोधिनी टीकासहित	
(पूर्वार्द्ध) ३ रु० तथा उत्तरार्द्ध	३-०
रूपमाला संधिभागः अव्ययार्थभागः प्रयो-	
गविधिसंग्रहः (कारकसमासतद्धितदिक्) क्रि-	
याकलापः आख्यातचन्द्रिका धातुरूपभेदः	
श्लोकयोजनिकोपायः	१-४
रूपमालाव्याकरणका षड्लिंगविभाग...	०-६
” संधिविभागः	०-५
” अव्यय विभागः	०-३
”प्रयोगविधिः	०-२
”कारकसमासतद्धितदिक् क्रियाकलापः	
आख्यातचन्द्रिकाधातुरूपभेदः श्लोकयोज-	
निकोपायः	०-६
समासकुवल्याकर नियमोंके साथ उदाहरण	०-४
सारस्वतसटीक प्रसादटीका	०-१२

संपूर्ण पुस्तकोंका “बृहत्सूचीपत्र” अलग है) ॥ आनेका
टिकट भेजकर मुफ्त मँगालीजिये.

पुस्तकोंके मिलनेका पता-खेमराज श्रीकृष्णदास,
“श्रीवेङ्कटेश्वर” (स्टीम) यन्त्रालयके मालिक-बंबई.

